

P
O
R
T
E
N
V
Ä
G
E
N
M
Å
L
E
T

*Det Gamla
och det Nya
Sättet att Leva*

2

PORTEN
VÄGEN MÅLET

Undervisning för dem som
vill vara Jesu Kristi
lärjungar

Originalalets titel: La antigua y la nueva manera de vivir
Originalförlag: Editorial Logos, Buenos Aires, Argentina

Översatt och publicerad med tillstånd

Översättning: Sabina Blomgren

Redigering: Maj-Lis Blomgren

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

INTRODUKTION 5

Det gamla och det nya sättet att leva

DET ONDA VI BÖR ÖVERVINNA

Lektion 1: Sexuell orenhet 13

Lektion 2: Materialism och girighet..... 21

Lektion 3: Ilska och vrede 27

Lektion 4: Perverst språkbruk 35

Lektion 5: Falskhet och lögn 43

Lektion 6: Ockultism 53

Lektion 7: Pessimism..... 65

Lektion 8: Laster 75

Lektion 9: Att löna ont med ont 83

Lektion 10: Orättvisa..... 89

De första kristna tänkte på sin relation med Herren som en VÄG, på vilken de borde vandra, med ett klart och definierat mål för sina liv (jämför Joh. 14:6 med Apg. 9:2; 19:9, 23; 22:4; 24:14, 22). Denna VÄG har en början - en PORT - liksom ett MÅL. Dessa tre termer:

PORTEN

VÄGEN

MÅLET

är orienteringspunkterna för denna bibelstudieserie.

Introduktion

Det gamla och det nya sättet att leva

Att omvända sig till Kristus innebär många förändringar. Innan vi lärt känna honom, innan vi gav honom våra liv, levde vi som vi ville, utan att tänka på Gud. Vi ignorerade hans plan och Jesu gärningar som var till vår fördel. Den gamla livsstilen förde oss allt längre bort från Gud, samtidigt som den hade en skadlig inverkan på oss och vår relation till andra människor. Nu har vi lämnat vår gamla livsstil och vill lära oss ett nytt sätt att leva på.

Vårt gamla jag - vårt tidigare liv, som var upproriskt, högmodigt, egoistiskt, elakt och orent - blev korsfäst med Kristus i hans död. När Jesus uppstod, så skapade Han i oss genom den Helige Ande, en ny människa (ett nytt liv). När vi tror på detta, så tar vi ständigt avstånd från vårt gamla liv med dess vanor och vi iklär oss den nya människan. På detta sätt uttrycker vi med Paulus: "Jag lever, fast inte längre jag själv, det är Kristus som lever i mig".

I denna studieseries introduktion om DEN NYA LIVSSTILEN så har vi i åtanke denna världs moraliska förfall som vi lever i, vår egen ondska och det Jesus gjorde för att befria och förändra oss, för att vi ska kunna leva som nya män och kvinnor i Guds familj.

Den som är i Kristus är alltså en ny skapelse, det gamla är förbi, något nytt har kommit.

2 Kor. 5:17

Därför skall ni sluta leva som förut; ni skall lägga av er den gamla människan, som går under, bedragen av sina begär. Se till att ni

förnyas i ande och förstånd och att ni klär er i den nya människan, som har skapats efter Guds bild, med den rättfärdighet och den helighet som hör sanningen till.

Ef. 4:22-24

DET MORALISKA FÖRFALLET I VÅRT SAMHÄLLE

Petrus vädjade till dem med många andra ord också, och han uppmanade dem: ”Se till att ni blir räddade undan detta onda släkte.”

Apg. 2:40

- (Se också Rom. 1:28-32; Ef. 2:1-3; 2 Tim. 3:1-5).

Aposteln Petrus förklarar att den generation som han lever i är ondskefull. Detta hans omdöme bekräftas av ovanstående bibelcitат. Det skulle lika gärna ha kunnat vara en beskrivning av dagens sociala sammanhang. Liksom då, så lever inte heller nutidens samhälle i Guds vilja. Detta har fördärvats på grund av synden. Det är denna världs strömningar, enligt den sataniska anden, som verkar i olydnadens barn. Vi levde alla tidigare enligt denna ande, då vi gjorde efter vår egen vilja, följde köttets begär och agerade efter våra egna kriterier och tankar, utan att bekymra oss för vad som är Guds vilja. Men varje form av detta leverne HAR VI NU LÄMNAT.

DET ONDA FINNS INOM VAR OCH EN

Ni vet att det inte var med förgängliga ting, silver eller guld, som ni friköptes från de meningslösa liv som ni övertagit från era fäder. Nej, det var med blodet från ett lamm utan fel eller fläck, Kristi dyrbara blod.

1 Pet. 1:18-19

Därför skall ni sluta leva som förut; ni skall lägga av er den gamla människan, som går under, bedragen av sina begär.

Ef. 4:22

- (Se också Rom. 7:14-21)

Det som Paulus kallar för "den gamla människan", kallar Petrus för ett meningslöst liv". Båda apostlarna påpekar det omoraliska och meningslösa med denna livsstil. Han visar på vårt behov av att frigöra oss från dess påverkan. Men det onda finns inte bara runt omkring oss, som ett yttre tryck. Vi finner det också inom var och en av oss. Vi bör identifiera det med insikt, för att kunna attackera det och neutralisera dess effekt, med de andliga vapen som Gud har gett oss.

De heliga skrifterna hänsyftar på vår tidigare livsstil med termerna: "leva i köttet, leva enligt den gamla människan", "ett meningslöst liv" etc. Detta betyder att i vårt förflutna styrde vi våra liv efter vår mänskliga, fördärvliga och syndiga natur, med alla dess medfödda och dåliga impulser. Den gamla människan är rebellisk, stolt, egoistisk, ond och oren. Hon leds av sina ovanor och syndiga begär (tycker att det onda är gott), och hon styrs av sina dåliga och skadliga impulser och känslor som ilska, hat, begär, avund etc. Följden av ett sådant liv är andlig död och separation från Gud. Dessutom, framkallar det bitterhet, sorg och obehag.

Hur ställer man detta till rätta?

VI BLIR ETT MED JESUS GENOM HANS DÖD

Vi vet att vår gamla människa har blivit korsfäst med honom för att den syndiga kroppen skall berövas sin makt, så att vi inte längre är slavar under synden.

Rom. 6:6

Är jag sansad, är det för er. Kristi kärlek lämnar mig inget val, ty jag har förstått att om en har dött för alla, då har alla dött.

2 Kor. 5:14

När Jesus sade på korset, "Det är fullbordat" (Joh. 19:30) så förklarade han att han hade fullföljt sitt frälsningsverk som även innefattade vår förening med honom i hans död.

Genom sin död så gav han oss möjligheten till frälsning. Nu bör vi tro, erfara och sedan kungöra, att allt redan är fullbordat. Det är Guds ord.

Kristi försoningsverk har två kompletterande aspekter. Den första (den objektiva aspekten) har att göra med det som han gjorde för oss, d.v.s. i vårt ställe, som vår representant inför Gud och som vårt offer. På detta sätt tog han straffet för våra synder och betalade den stora skuld som vi hade gentemot Gud för vår ondska och upproriskhet.

Den andra aspekten (den subjektiva) är som den "andra sidan av myntet". Det är vad Jesus gjorde och gör i oss genom den Helige Ande och hur han får till stånd omfattande förändringar i vårt sätt att vara, i vår livsstil. Här kan nämnas att Jesus inte bara betalade vår skuld inför Gud, utan att han också är i oss för att förvandla oss steg för steg till att bli hans avbild. Detta innebär en stor och definitiv behandling med tanke på "den gamla människan". I en annan bibeltext, ger Petrus ett vittnesbörd om denna underbara förvandling.

Jag har ju genom lagen dött bort från lagen för att leva för Gud. Jag har blivit korsfäst med Kristus, men jag lever, fast inte längre jag själv, det är Kristus som lever i mig. Så långt jag

ännu lever här i världen, lever jag i tron på Guds son, som har älskat

mig och offrat sig för mig.

Gal. 2:20

Aposteln själv lär oss att vi bör lägga av oss den gamla människan. Hur bör vi, i ljuset av vår förening med Jesus, uppfatta denna uppmaning,? Vår förståelse och vårt förhållningssätt bör innehålla följande:

- 1. Vi bör tro på, lita på och medgiva att vår gamla människa blev korsfäst med Jesus** och att vi är döda från synden och lever för Gud (se Rom. 6:6, 11). Grunden för vår seger och tillförsikt är det fullkomliga verk som Jesus utförde och vår förening med honom i hans död och uppståndelse.
- 2. Vi bör inte frambära våra kroppar till synden (se Rom 6:12-13). utan vi bör överlämna oss till Guds tjänst** Detta innebär en klar förståelse för vår förening I med Jesus, såsom även tro och fasthet när det gäller vårt beslut att göra Guds vilja.
- 3. Vi måste låta kroppens/det jordiskas gärningar dö** (se Rom. 8:13 och Kol. 3:5). Det handlar om en andlig process, som förverkligas i tro och med hjälp av den Heliga Ande.

DET NYA LIVET I JESUS KRISTUS

Se till att ni förnyas i ande och förstånd och att ni klär er i den nya människan, som har skapats efter Guds bild, med den rättfärdighet och den helighet som hör sanningen till.

Ef. 4:23-24

Ljug inte för varandra, ni har ju klätt av er den gamla människan och hennes vanor och klätt er i den nya, som förnyas till verklig kunskap och blir en bild av sin skapare.

Kol. 3:9-10

Om ni lever på det sättet kommer ni att dö, men om ni med ande dödar kroppens gärningar skall ni leva.

Rom. 8:13

Att frigöra oss från den gamla människan eller förkasta det gamla sättet att leva är inte tillräckligt. Det kristna livet är mer än att röra sig i en steriliserad atmosfär, det innebär mer än att ha ett hjärta fritt från skuld. Nu bor Jesus i oss, han har gjort oss delaktiga av en ny skapelse. Detta liv erbjuder oss, genom den Guds nåd som verkar i oss, fullt av möjligheter.

Med hänvisning till detta nya sätt att leva så uppmanar Paulus oss att klä oss i den nya människan. Vad betyder det? Det omfattar följande kännetecken som vi bör slå fast och kungöra i tro:

1. **Vi har ett nytt liv.** När vi förenas med Jesus så har ett nytt liv formats inom oss. Det är en nya skapelse, en ny människa (se 2 Kor. 5:17).
2. **Nu kan vi leva i Jesus.** Det innebär att leva, i överensstämmelse med den nya människa som Gud har skapat i oss, genom Jesus Kristus. Denna nya människa, är Kristi liv i oss.
3. **Det handlar om en andlig upplevelse.** Att leva enligt den nya människan är att leva i Anden och inte i köttet. Det är att låta Jesus leva i oss (se Gal.2:20). Det är

vårt att nämna att detta nya liv verkar på ett mäktigt sätt inom oss.

4. **Vi visar prov på detta nya livs frukter.** Den nya människan är lydig, ödmjuk, mild, helig, tålmodig, barmhärtig, full av kärlek, av fröjd, av frid, av godhet etc. Dessa dygder bildas av, och uppenbarar sig som ett spontant svar på, ett liv rotat i Jesus. De är mer än självdisciplin, fast även denna också är

nödvändig. Kristi fullhet manifesterar sig i ett liv i tro och lydnad till Gud. Allt detta innebär dessutom fasthet och styrka för att kunna motstå synden och frestelsen. Det är inte ett passivt eller viljelöst liv. (se Gal. 5:22-23; Kol. 3:12-15)

VI BEHÖVER EN KONSTANT FÖRNYELSE

"... lägg av er den gamla människan ... klä er i den nya människan" är en order som gäller oupphörligt.

Den kräver att vi utövar en ständig självgranskning (se 1 Kor. 11:31-32) för att försäkra oss om att vi lever i Ande och sanning och, om det är nödvändigt, göra den angivna korrigeringen. Denna kontrast förklarar varför detta ämne i skrifterna ibland presenteras som avslutat, som något från det förflutna, och vid andra tillfällen som något aktuellt som därför kräver lydnad och uppfyllelse.

Kort sagt, den gamla människans död och skapelsen av den nya:

- ❖ **är en gärning utförd av Jesus genom hans död och uppståndelse.** Det är något som Jesus gjorde för oss.
- * **innebär att vi får del av den genom dopet (se Rom 6:4)**
På det sättet gör vi den personliga upplevelsen.
- ❖ **bör ständigt, varje dag, förnyas i oss** (se Ef. 4:23-24; Kol. 3:10; 2 Kor. 4:16) Vi bör oavslåttligen lägga av oss den gamla människan med sina gärningar och iklä oss den nya. Alltså krävs det en oavbruten uppsikt. Vi bör vara noga med att vårt andliga liv inte urartar till något mekaniskt och rutinmässigt.

Vilka är köttets gärningar, vår gamla människas handlingar, som vi bör förkasta? Skriv en lista över det som nämns i följande texter:

- Ef. 4:22-5:5
- Kol. 3:1-10
- Gal. 5:19-21

Med tanke på samtidens moraliska förfall så kommer vi att i de följande studierna beröra några av de mest utmärkande försyndelserna i dagens samhälle, som till exempel:

1. Den sexuella orenheten
2. Materialismen och girigheten
3. Ilskan och vreden
4. Det perversa språkbruket
5. Falskheten och lögnen
6. Ockultismen
7. Pessimismen
8. Lasterna
9. Att löna ont med ont
10. Orättvisan

Lektion 1

Sexuell orenhet

Den sexuella synden är en av de mest förnedrande och samtidigt den vanligaste i vårt samhälle. I flera bibeltexter där man nämner synden så kommer den sexuella orenheten först (se Rom. 1:26-32; Gal. 5:19-21; Kol. 3:5-10)

Som Jesu lärjungar så har vi lämnat vårt gamla levnadssätt/vår gamla livsstil. Gud har förlåtit oss våra synder begångna i det förflutna och nu har vi ett nytt liv. Därför bör vi visa klara koncept,

fasta övertygelser och rena liv inom detta viktiga område. Till detta behöver vi ha Guds ord som grund.

GUD SKAPADE SEX

Gud skapade människan: "till man och kvinna skapade han dem" (1 Mos. 1:27). Därför är sexuella relationer något som Gud har skapat. Gud skapade sex, därför är det rent och heligt inom ramen för det utomordentliga/- storslagna ursprungs/originalsyftet. Enligt Bibelns berättelse så blev kvinnan skapad av en del av mannen. Det finns därför från början en naturlig överensstämmelse mellan de båda könen. Gud etablerade en ömsesidig attraktion mellan dem. Detta är normalt och utgör en naturlig lag hos alla folk/raser. Uppenbarligen så blev denna attraktion etablerad av Gud både för att människan skulle föröka sig och även för hennes lycka. Eftersom det handlar om en dynamisk och mäktig attraktion så har Gud själv fastställt de exakta gränserna för dess utveckling. Detta bör vi respektera utan att ifrågasätta, för

att på det viset undvika missbruk och beklagansvärda och tråkiga konsekvenser.

DEN SEXUELLA RELATIONEN ÄR RESERVERAD FÖR ÄKTENSKAPET

När det första äktenskapet instiftades så fastställde Gud grundregeln för den sexuella moralen: 1 Mos. 2:24.

Samma lag blev upprepade av Jesus (Mark. 10:6a) och av aposteln Paulus (Ef. 5:31). Uttrycket "ni skall bli ett" syftar framför allt på den sexuella relationen. Enligt detta Guds ord (och andra texter som vi citerar i fortsättningen) kan vi påstå följande:

- / 1. De sexuella relationerna är reserverade enbart för äktenskapet.

- / 2. Inom äktenskapet är sexlivet rent, heligt, normalt, njutbart och legalt, (se 1 Kor. 7:2-5; Ords. 5:15-23) Det bör vara renat från oordnade passioner, missbruks- attityder, egoism och perversion (se 1 Tess. 4:2)
- / 3. Gud har etablerat ett monogamiskt äktenskap (mellan en man och en kvinna). De två skall bli ett. (se Matt. 19:5-6)
- / 4. All sexuell relation mellan en ogift kvinna och en ogift man är uteslutet, (se 1 Kor. 6:15-18) Guds vilja är att mannen och kvinnan är oskuld innan äktenskapet. Gud förbjuder äktenskapsbrott.
5. Om en gift person har sexuella relationer utanför äktenskapet så är han otrogen, vilket är totalt förbjudet (se Hebr. 13:4)
- / 6. Äktenskapet utgör en helig och ouplöslig förbindelse medan båda makarna lever. Eftersom Gud har förklarat dem "ett" så har ingen människa eller mänsklig lag rätt att upplösa äktenskapet, (se Mark. 10:7-9; 1 Kor. 7:39)
- / 7. Den som skiljer sig och gifter om sig begår äktenskapsbrott och den som gifter sig med en frånskild likaså, (se Luk. 16:18)
- / 8. All sexuell kontakt mellan personer av samma kön är perversion och vämjelse/styggelse inför Gud (homosexualitet: se Lev. 18:22; Rom. 1:27; 1 Kor. 6:9: eller lesbiskhet: se Rom. 1:26)
- Z 9. All sexuell kontakt mellan en människa och ett djur är styggelse och perversion (se Lev. 18:23)
- v' 10. Gud skapade mannen till man och kvinnan till kvinna, båda bör vara trogna sitt kön.

- / **11.** Mannen och kvinnan har bara två möjliga tillstånd; singel (el. änking/änka) eller gift. Förlovningstiden är inte ett civilstånd mittemellan med sexlicens, för de är ännu inte ett. All förening och föräktenskaplig sexuell provokation är utesluten (om de är vänner, pojk- flickvänner el. förlovade)
- / **12.** Onanering är utesluten, för det är en självupphetsning grundad på egoism och sjuklighet och den uppfyller inte det heliga syfte som Gud har tänkt att sex skall vara: äktenskapets kärlekskommunikation (se 1 Kor. 7:4)
- ✓ **13.** Jesus censurerade de orena begären, de okontrollerade passionerna, de giriga och fantasieggande blickarna och avsikterna (se Matt. 5:27-28)
- ^ **14.** All sexuell relation utanför äktenskapet är förbjuden och sådan kommer att dömas av Gud (se Gal. 5:19; Ef. 5:3-5; Kol. 3:5; Upp. 21:8,27)

DEN FYSISKA KROPPEN ÄR TILL FÖR ATT TJÄNA GUD

Låt oss begrunda det som står i 1 Kor. 6;13b-20. Aposteln Paulus säger i detta stycke, med tanke på människans kropp.

Våra kroppar är:

- till för Herren v. 13.20
- Kristi lemmar v. 15
- ett tempel för den Helige Ande v. 19.

Dessutom så ger oss Paulus här två mycket klara befallningar som har med kroppen att göra: **HÅLL ER BORTA FRÅN OTUKTEN** v. 18.

Detta innebär att vi definitivt avlägsnar oss från handling, tillfälle, tankar, avsikter och platser där frestelser kan uppstå. Även från vänskap eller omgivningar som ger upphov till/väcker fantasin och som uppmuntrar till att ge efter för frestelsen. Där ingår också t ex tidningar, filmer och pornografiska eller fantasieggande böcker, en del TV- program, uppeggande kläder och snuskiga berättelser och skämt. "Gud har köpt er och priset är betalt.

Ära då Gud med er kropp! (v.20) Detta är den positiva aspekten och det innebär ett behov av att underordna kroppen (och anden) Guds utomordentliga syfte. Kroppen är andens

"färdmedel" och det enda sätt vi har för att kunna uttrycka det som Gud gör i oss. Låt oss finjustera detta instrument (kroppen) enligt Guds vilja, så att våra förmågor på bästa sätt kan svara mot hans syfte.

FÖRSAMLINGEN BÖR HÅLLA SIG REN

Dess kallelse innebär att hon skall undervisa och vid behov disciplinera sina medlemmar, om de gör sig skyldiga till dessa synder (se 1 Kor.5)

Vi bör vara realistiska och visa när vi bedömer situationen och behoven hos våra syskon i församlingen. Det behövs urskilningsförmåga och specifik vägledning, särskilt där det finns synd och ovanor inom detta område. Den sexuella orenheten förstör människan snabbare än andra synder. Det är därför Jesus och apostlarna gav klara instruktioner och tillsägelser/varningar med anledning av detta (ämne).

Låt oss komma ihåg att när man bekänner och lämnar sina synder så renar Jesu blod oss från allt ont och den Heliga Ande gör det möjligt för oss att leva i seger och renhet (se 1 Kor. 6:9-11: 2Kor25-11; 1 Joh. 1:9; Ords. 28:13)

Det är inte nödvändigt att vara en syndens slav.

HUR MAN FÖRSÄKRAR SIG OM DEN SEXUELLA RENHETEN

De följande reglerna är enkla men effektiva för att hjälpa oss att leva i renhet och med ett rent samvete inom detta område:

1. Ha i åtanke att kroppen är till för Herren; den är helig/helgad (se 1 Kor. 6:13)
2. Skydda ögonen; betrakta inte scener eller objekt som är sexuellt upphetsande.
3. Skydda fantasin; särskilt i sängen, när man vilar.
4. Var försiktig med att lyssna på och uttala fantasieggande ord, eller med dubbel betydelse, särskilt snuskiga skämt.
5. Var försiktig med gesterna.
6. Ge inte näring åt köttsliga begär. Hårt arbete, sport och t o m trötthet är bra för att ungdomar skall få kontroll över kroppen. En aktiv kropp och ett på ett värdigt sätt upptaget sinne är positiva faktorer i kampen mot snusk/oanständighet.
7. Be och tro på Herren, fasta, liv i Anden, lita på Gud att han skall bevara från all orenhet
8. Förmana ömsesidigt varandra om ren kropp, själ och ande. Låt oss vara ett folk som karakteriseras av sexuell renhet!

SAMMANFATTNING;

Gud skapade människan med sexualitet, men Han reserverade de sexuella relationerna enbart för äktenskapet. Alla sådana relationer utanför äktenskapet är, av Gud, förbjudna och skall dömas av honom.

Att fundera över och samtala om:

1. När är det lämpligt att ha sexuella relationer, enligt bibelundervisningen? Varför förbjuder Gud detta utanför äktenskapet?
2. På vilket sätt kan vi ära Gud med vår grupp??? (se 1 Kor. 6:13-20)
3. Vad för ansvar har kyrkan inför behovet av att de kristna lever i sexuell renhet?
4. Vad bör vi göra och låta bli att göra för att kunna vara fria från sexuell orenhet?

Lektion 2

Materialism och girighet

När vi använder ordet materialism avser vi en okontrollerbar tankemöda för de materiella ägodelarna, dess förvärvning och innehav och vi tror att denna förmögenhet utgör det väsentligaste i livet. Denna inställning går emot den sociala rättvisa som de kristna står för. Dessa likartade begrepp uttrycks med orden girighet och penningbegär. Den materiella, giriga och missunnsamma inställningen är kraftfullt fördömd av Guds ord.

MATERIALISMEN ÄR EN FALSK OCH ANTIKRISTLIG INSTÄLLNING

Låt oss begrunda Herren Jesu Kristi ord:

"Och han sade till dem: Akta er för allt habegär. En människas liv beror inte av överflöd på ägodelar."

Luk. 12:15

"Men han [Jesus] sa: Det som kommer ut ur människan, det gör henne oren. Ty inifrån, ur människans hjärta, kommer de onda tankarna, otukt, stöld, mord, äktenskapsbrott, själviskhet, ondska, bedrägeri, liderlighet, avund, förtal, högmod, förblindelse. Allt detta kommer inifrån och gör människan oren."

Mark. 7:20-23

Apostlarna vittnar om detsamma:

Ni känner vår herre Jesu Kristi stora gåva: han, som var rik, blev fattig för er skull, för att ni skulle bli rika genom hans fattigdom.

2 Kor. 8:9

Otukt och annan orenhet eller själviskhet får det inte ens vara tal om bland er, det anstår inte de heliga.

Ef. 5:3

Döda därför det jordiska hos er: otukt, orenhet, lidelse och onda lustar och själviskheten, detta avguder.

Kol. 3:5

Och visst ger religionen god lön om man nöjer sig med det nödvändiga, för tomhänta kom vi till världen och tomhänta skall vi gå ur den. Har vi mat och kläder, skall vi vara nöjda. De som vill bli rika låter sig snärjas av festelsen och faller offer för alla de dåraktiga och skadliga begär som störtar människorna i fördärv och undergång. Kärleken till pengar är roten till allt ont; genom den har många förts bort från tron och vållat sig själva mycket lidande.

1 Tim. 6:6-10

Lev inte för pengar, nöj er med vad ni har. Gud själv har sagt: Jag skall aldrig överge dig, aldrig svika dig.

Hebr. 13:5

Skrifterna lär oss att Gud äger allt. Han skapade världen ur ingenting. Därefter skapade han människan och han satte henne på jorden med ansvar att bruka den och att utbreda sitt herravälde över den. Människan är då förvaltare, vilkens ansvar består i att bry sig om Guds intresse. Hon blir ägare och materialist och hon tar fel när det gäller sin kallelse.

När Jesus kom till en värld där egoismen och iveren att samla på sig egendom och att utöva sitt självsvåldiga herravälde över andra, lärde han oss genom sitt föredöme och sina föreskrifter hur vi bör leva, fria från materialismen och girigheten. Han bekände Gud som ägare till

allt och han lärde oss att vara generösa och frigöra oss från våra materiella ägodelar. Den kristna attityden gentemot dem bör vara ändamålsenlig och för att tjäna; vi använder de materiella sakerna för att göra Guds vilja och för att tjäna andra. Vi skall ta avstånd från materialismen eftersom den berör en antikristlig och skadlig filosofi som skadar det andliga livet och de sociala relationerna.

Varför blir människan materialist? Jo, den bygger på tre lögner:

- > Att varje person är ägare till det han/hon innehar;
- > att människans liv består i överflöd av ägodelar;
- > att människan kan räkna som sitt allt det hon innehar, antingen det är förvärvat genom arv, arbete, kapacitet, klipskhet, luredrejeri eller genom andra medel.

Dessa lögner kommer från djävulen, lögnens fader och har fört in människan i ett girig- och snålhetens race. Den människa som tror på dessa lögner sover moraliskt sett och har ingen uppfattning om sina synder och misstag/fel.

GIRIGHETEN FÖRSTÖR MÄNNISKAN

Varför är girigheten så destruktiv? För den är egoismens barn; den är avgudadyrkan, (se Kol. 3:5; Ef. 5:5; Matt. 6:24) den är kärlek till pengar och roten till allt ont, lögner, mutor, orättvisor, stölder, bråk och fiendskaper (1 Tim. 6:6-10). Girigheten består av ett okontrollerat begär att äga saker och rikedomar med syfte att behaga livets egoistiska krav. (Matt.

13:22). De giriga kan inte ärva Guds rike (Ef. 5:5; 1 Kor. 6:10). Denna attityd förstör samhället och de mänskliga relationerna. Reklamen spelar på de okontrollerade och överdrivna begären och utnyttjar girigheten som finns i människans hjärta (se 1 Joh. 2:16-17).

Låt oss betänka några av girighetens skadliga effekter, enligt skrifterna:

- Den hindrar människan från att fritt och med glädje, lugnt använda de ägodelar som hon innehar (se den apokryfiska

boken Syrak 14:3-10: *För gnidaren passar det icke att vara rik. Och vad härden snåle för gagn av penningar? Den som samlar, men ej unnar sig själv något, han samlar åt andra, och av hans goda skola andra frossa. Den som är hård mot sig själv, vem skulle han vara god emot? En sådan får aldrig någon glädje av sina penningar. Ingen är värre än den som är missunnsam mot sig själv; just detta är straffet för hans ondska. Gör han än något gott, så gör han det av glömska, och på sistone röjer han sin ondska. En ond människa är en som har ett missunnsamt öga, den som vänder bort sitt ansikte och icke frågar efter andra. Den giriges öga låter sig ej nöja med det som har blivit honom tilldelat, och usel orättfärdighet kommer själen att förtorka. Ett ont öga ser missunnsamt på själva brödet och lider brist vid det egna bordet.)*

- Människan blir okänslig och hård mot sin nästa (se om Nabal i 1 Sam. 25:10-11 och exemplet om förtryck i Nehemja 5:1-12)
- Man blir en slav under sina ägodelar (Matt. 6:24; Luk. 16-13)
- Man hamnar i avgudadyrkan (Ef. 5:5)
- Man plågas av begär som inte kan mättas, begär att öka sina rikedomar. Det driver människan till att lägga beslag just på det som är avlägset.
- Man blir mottaglig för mutor och bestickningar, ända upp i rättsväsendet (2 Mos. 18:21; 1 Sam. 8:1-3; Ps. 15:5; Hesekiel 22:12-13).
- Det får människan att förråda sina egna och att förtrycka de svaga (Ords. 30:14).
 - Det får henne att knussla med eller att försena avlöningar (Jak. 5:1-5)

I listan på de nämnda synderna så framträder, i Nya Testamentet, först synd som har med sex att göra och därefter girighet. Paulus jämför dessa med avgudadyrkan (Kol. 3:5)

På grund av detta klandrar Gud de giriga:

- Akan (Josua, kap. 7)
- Nabal (1 Sam., kap.25)
- Gehasi (2 Kung. 5:20-27)

- Judas Iskariot (Joh. 12:4-6)
- Ananias och Sapfeira (Apg. 5:1-11)

GUDS SANNING FRIGÖR OSS FRÅN GIRIGHET

Guds ord vägleder oss, ger oss ett syfte och rena motiv. Det ger klara besked, på de tre lögnen som nämndes tidigare, genom dessa tre principer:

- 1) Jesus Kristus är Herre och äger allt det vi har, även oss själva (Ps. 24:1; Luk, 14:33; Apg. 4:32; Fil. 2:11)
- 2) Människans liv består inte i överflöd av de ägodelar som hon har (Matt. 4:4; Luk. 12:15).
- 3) Det är bättre att ge än att få (Apg, 20:35).

VÅR INSTÄLLNING TILL DET MATERIELLA

- 1) Guds vilja är att vi ARBETAR (2 Tess. 3:6-15).
- 2) Guds vilja är att vi arbetar HEDERLIGT (1 Tess. 4:11- 12; 1 Tim. 3:3)
- 3) Guds vilja är att vi genom hederligt arbete skall ha FRAMGÅNG (3 Joh. 2 *enl. vissa övers.."att allt står väl till")
- 4) Guds vilja är inte att vår framgång skall bestå i att vi samlar på oss ägodelar för oss själva (Matt. 6: 19-21; Luk. 12:32-24)
- 5) Guds vilja är att vi, som resultat av vårt arbete, har det nödvändigaste för vårt och familjens uppehälle (1 Tim. 6:6-10; 1 Tess. 4:11,12)
- 6) Guds vilja är att vi lyckas, delar med oss och hjälper de behövande (Ef. 4:28; 1 Tim. 6: 17-19; 1 Kor. 16:1-2; Apg. 20:35)
- 7) Guds vilja är att vi alltid skall sätta Guds rike i första hand, innan våra egna intressen (Matt. 6:19-34)

SAMMANFATTNING

På grund av sin egoism och att Satan lurade henne så tror människan sig om att kunna bruka för sig själv, allt det hon äger. Men Guds vilja är att vi arbetar, har framgång och har det nödvändigaste för våra egna behov och för att dela med oss till de behövande. Jesus Kristus är ägaren till alla våra ägodelar.

Att fundera över och samtala om:

1. Vilket fel finner vi i påståendet att rikedom i överflöd kan skänka lycka och tillfredsställelse till den som äger dem?
2. Hur definierar man materialism och girighet? Varför är dessa attityder syndiga och skadliga?
3. Hur kan vi leva fria från dessa försyndelser?
4. Hur kan den rätta kristna inställningen beskrivas, med tanke på de materiella ägodelarna?

Lektion 3

Ilkska och vrede

Vårt samhälle är fullt av förargelser, uppretade attityder och aggressivitet. Ilkskan riktar sig mot nästan, oturen, regeringen, arbetsgivaren/chefen, maken/makan och även mot Gud. Allt detta visar på en märkbar brist på inre jämvikt och självbehärskning, liksom brist på andra goda karaktärsegenskaper. Det familjära och sociala samlivet blir mycket svårt och plågsamt

VAD ÄR VREDE?

Men jag säger er: den som blir vred på sin broder undgår inte sin dom. och den som okvädar sin broder undgår inte att ställas inför rådet, och den som förbannar honom undgår inte helvetets eld.

Matt. 5:22

Grips ni av vrede, så synda inte. Låt i inte solen gå ner över er vrede. Ge inte djävulen något tillfälle.

Ef. 4:26-27

Men nu måste också ni lägga bort allt detta: vrede, häftighet, ondska, oförskämdhet och alla skändligheter som kommer ur er mun. Ljug inte för varandra, ni har ju klätt av er den gamla människan och hennes vanor.

Kol. 3:8-9

Dåren släpper all sin vrede lös, men den vise stillar den till slut.

Ps. 29:11

Vrede är ett obehärskat känslösvall av en besvärlig natur. Generellt sett så handlar det om en spontan reaktion, som inte är uttänkt i förväg och som uttrycker stark otillfredsställelse, obehag och indignation. Den utvecklar en antisocial attityd eftersom den vanligtvis är riktad mot andra personer och påverkar de personliga relationerna. Vi kan skilja på två typer av vrede:

1) En naturlig vrede, som är under kontroll.

Paulus säger: "grips ni av vrede, så synda inte" (Ef. 4:26). I någon version står det: "Om ni blir arga, så synda inte genom att ge mer näring åt er ilska". Inför en orättvis eller obehaglig situation är det naturligt att man till en början upplever en negativ, stark känsla av vrede, praktiskt taget ofrivilligt. Att "bli arg" är en naturlig känsla hos människan. Denna första reaktion behöver nödvändigtvis inte vara synd, men bör vara under kontroll. Man måste eftersträva självbehärskning, för det är lätt att det leder till en ilska som gör att vi syndar. En ärlig person bör skjuta ifrån sig synden och övervinna

den.

2) En själslig, okontrollerad yttring.

Aposteln Paulus beskriver ilskan och vreden som yttringar från den gamla människan, det gamla levnadssättet som vi har förkastat. I Gal. 5:19-24 så ses även vreden som en köttets gärning. Den motsätter sig Andens frukt, som är kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trofasthet, ödmjukhet och självbehärskning.

I detta avsnitt hänsyftar vi främst på den syndiga aspekten av vreden, den som är fördömd av Gud.

Vreden kan vara kortvarig eller ihållande, i den mån som personen ifråga inte är beredd att försonas. Det kan handla om en sporadisk och oförutsedd upplevelse eller om en rotad vana (argsinta och hetlevrade personer). Det är också möjligt att man bevarar och döljer en ilska inom sig, som sedan leder

till bitterhet och agg. Man kan också visa en tydlig och explosiv ilska som uttrycks med dåligt beteende och förolämpningar.

VREDEN ÄR GRUNDEN TILL MÅNGA ÖVERTRÄDELSER OCH ONDA TING

Gör er av med all elakhet, vrede och häftighet, med skymford och förolämpningar och all annan ondska.

Ef. 4:31

Avhåll dig från vrede och låt förbittringen fara. Harmas inte, därmed gör du bara illa.

Ps. 37:8

En snarstucken man uppväcker träta, men en tålmodig man stillar kiv.

Ords. 15:18

Ty som ost pressas ut ur mjölk, och som blod pressas ut ur näsan, så utpressas kiv ur vrede.

Ilskan ger upphov till skrik, kiv och fientligheter.

Tvister kan vara verbala, eller till och med förvandlas till fysiska aggressioner.

Vreden alstrar ord som sårar, förolämpar och skymfar (Matt 5:22; Kol 3:8) Förolämpningar är aggressivitet som man riktar mot sin nästa och som har sin rot i vreden.

Vreden producerar alla typer av ondska och elakhet. Den kan leda ända till hämnd, mord och intriger. Jesus lär ut att dråp har sin rot i vreden (Matt. 5:21-22) Paulus visar på att vrede hör ihop med annat ont som elakhet, häftighet, kränkning och förolämpning. (Ef. 4:31). Vreden hetsar upp människan till att göra illa (Ps. 37:8)

Vrede som lever kvar öppnar dörren för djävulen.

När någon håller fast vid en vredgad attityd så ger han, enligt Paulus, plats för djävulen (Ef. 4:26-27)

Vreden är ett brott mot kärleken till nästan.

Paulus säger i 1 Kor. 13:4-5 att kärleken inte brusar upp. Vreden får oss många gånger att avsky vår nästa och att förakta/nedvärdera honom/henne. Herren undervisar oss att vi skall älska alla, även de som gör oss ont.

Vreden är skadlig för oss själva. Den som blir arg och syndar, tappar kontakten med Gud, förlorar friden och glädjen. Uppbragthet påverkar den fysiska hälsan och den fördunklar förståndet. Den löser inga problem, snarare förvärrar vreden dem. "ty en människas vrede åstadkommer inte det som är rättfärdigt inför Gud" (Jak. 1:19-20).

VARFÖR BLIR VI ARGÄ?

Men har ni bitter avund och självhävdelse i era hjärtan skall ni inte skryta och tala osanning. Sådan vishet kommer inte från ovan, utan är jordisk, oandlig, demonisk. Där det finns avund och självhävdelse,

där finns också oordning och allsköns uselhet.

Jak. 3:14-16

Ge dig inte i sällskap med den som lätt vredgas eller i lag med en snarstucken man, för att du inte må lära dig hans vägar och bereda en snara för ditt liv.

Ords. 22:24-25

- o **Vi blir arga därför att vi agerar i köttet**, enligt vår gamla människa och inte enligt den Helige Ande som bor i oss.
- o **Vi har en inrotad vana, från vårt gamla levnadssätt, att bli arga.** Kanske vi aldrig har blivit tillrättavisade angående våra raseriutbrott. Det har kanske blivit en vana för oss. Nu är det viktigt att vi, genom den Helige Andes omdanande tuktan, får den gamla vanan utplånad från vår karaktär.
- o **Vi har olösta konflikter inom oss.** När vi är på dåligt humör eller otillfredsställda, när vi har dåligt samvete för att ha syndat, när vi är bittra och arga på någon, när vi är besvärade av någon, bekymrade över ett problem, betryckta i någon situation, bittra på någon omständighet, så är vi mer benägna att bli arga och behandla andra fel. Det är viktigt att vi löser våra inre problem korrekt, så att vi inte reagerar fel gentemot andra.
- o **Vi blir fel behandlade av andra.** Personerna som vi umgås med kan också ha en dålig karaktär och de kan behandla oss med aggressivitet; då blir vi frestade att reagera fel och blir arga, d v s, att ge igen ont för ont. Om de skriker åt mig, skriker jag åt dem; om de förolämpar mig, förolämpar jag tillbaka, om de ger sig på mig, så angriper jag. Det är viktigt att kunna känna igen pressen och den särskilda frestelsen i dessa stunder för att inte agera i köttet, utan i Herrens Ande.

HUR BESEGRAR MAN ILSKAN

Men jag säger er: den som blir vred på sin broder undgår inte sin dom, och den som okvädar son broder undgår inte att ställas inför rådet, och den som förbannar honom undgår inte helvetets eld. Om du bär fram din gåva till offeraltaret och där kommer ihåg att din broder har något otalt med dig, så låt din

gåva ligga framför altaret och gå först och försona dig med honom; kom sedan tillbaka och bär fram din gåva.

Matt. 5:22-24

- 1) **Vi bör erkänna ilskan som synd.** Jesus säger att ilskan är en mycket grov synd, som är förtjänt av en påföljd. Han sanktionerar inte vrede, inte i viljan, inte i ord, inte i gester och inte heller i handling. Med anledning av detta, bör vi inte ursäkta vår ilska och inte heller rättfärdiggöra den. Den har ingen plats i det nya kristna levnadssättet. Det finns personer som finner sig i att leva med detta och förklarar bort det genom att säga: ”Sådan är jag. Jag kan inte vara annorlunda med min karaktär!” Men i Jesus finns det befrielse från ilskan.
- 2) **Låt oss avkläda oss den gamla människan och ikläda oss den nya** (Kol. 3:8-15; Rom. 6:6-14). Det är viktigt att vi repeterar undervisningen om detta ämne. Se det som vi gick igenom i inledningen av bibelstudieserien (Att börja det kristna livet).
- 3) **Låt oss genom Anden dö bort från köttets gärningar.** (Rom. 8:13; Ef. 4:31-32; Kol. 3:5). Det innebär att utan uppskov, på ett beslutsamt sätt motarbeta de köttsliga gärningarna, i tron på den definitiva segern.
- 4) **Varje gång som vi blir arga, så låt oss omedelbart bekänna det** (Ef. 4:26-27; 1 Joh. 1:9). På detta sätt kan vi ta emot förlåtelsen och reningen genom Jesu Kristi blod inte plågas av ett dåligt samvete. Om vi har blivit arga på någon, så bör vi

tillstå vårt dåliga uppförande för denne och ursäkta oss.

5) **Vi behöver förlika oss med berörda personer och** med Gud (Matt. 5:22-26; 1 Joh. 1:9). Om vi inte gör det,

så ställs det upp ett hinder i vår kommunikation med Gud och våra syskon och det kan även påverka andra (1 Tim.2:8; 1 Petr.3:7). Vi måste av hjärtat förlåta dem, som har sårat oss (Matt. 6.14-15).

FÖRHÅLLNINGSSÄTT OCH TRO SOM ÅLIGGER OSS KRISTNA

Det kristna livet består inte av en stor ansträngning; det består av Jesu liv i dem som har överlämnat sig till honom och som lyder honom. Andens frukt är kärlek, fröjd, tålmod, välvilja, tro, mildhet och harmoni (Gal. 5:22-23).

Det är Jesu karaktärsdrag som utmärker hans folk.

Den Helige Ande bor och verkar i oss, han förvandlar vår karaktär för att vi ska likna Jesus (2:a Kor. 3:18). Han gör oss vänliga, tålmodiga, (2:a Tim. 2:24), nyktra, försynta, fridsamma, generösa (1:a Tim.3:3) och fördragsamma (Fil.4:5). Om vi lever i Anden, och alltid strävar efter att behaga Gud, så kommer den Helige Ande att göra sitt verk i oss, till frihet och kraft.

Inför orättvisor och besvärliga situationer så reagerar vi då med kärlek, med tålmod, med varsamhet, med Jesu karaktär (Matt. 5:38-48; 1:a Petrus 3:8-18). Om det är nödvändigt att uttrycka vårt missnöje så låt oss då göra det med lugn och med ett gott omdöme. Låt oss alltid tillämpa vår självbesinning (2:aTim. 1:7).

SAMMANFATTNING

Illskan, som en impuls från den gamla människan, utgör en okontrollerad själs lidelse, en stark kroppslig känsla och står i

motsatts till den Helige Andes frukt. Den är upphov till förolämpningar, förtal och all slags ondska. Den är ett övergrepp

mot ens nästa och mot en själv. Herren har sänt oss till att klä av oss denna köttsliga känsla och be den som har blivit drabbad om förlåtelse, komgera vår framfart och utveckla en Jesu karaktär som är kärleksfull, välvillig och tålmodig.

Att fundera över och samtala om:

1. Vilken skillnad finns det mellan ilska/aggressivitet och den naturliga reaktionen av missnöje inför en orättvis situation?
2. Sällan utmynnar uppbragtheten i något bra. Vilka är de vanligaste resultaten och konsekvenserna?
3. Vilka situationer eller attityder brukar alstra vrede?
4. Vad bör en kristen göra för att övervinna ilskan i sitt eget liv?

Lektion 4:

Perverst språkbruk

Talet är en särskild förmåga som människan har; djuren kan inte njuta av den. Det ger uttryck för det vi har i vårt inre. Genom det visar vi våra reaktioner, känslor, idéer, önskningar, tankar m.m. Hur vi formulerar oss och vilken ton vi har visar på vår sinnesstämning, hur vårt inre är. (Då menar vi "vanligtvis", för ibland simulerar vi).

Herren Jesus Kristus sade:

Ett bra träd bär aldrig usel frukt, inte heller bär ett uselt träd bra frukt. Varje träd känns igen på sin frukt. Man plockar inte fikon på tistlar eller druvor på tömbuskar. En god människa bär fram det som är gott ur sitt hjärtas goda förråd, och en ond människa bär fram det som är ont ut sitt onda förråd. Hennes mun säger vad hjärtat är fullt av.

Luk.6:43-45

Eftersom talet är vårt främsta uttrycksmedel, så är det med munnen som vi syndar mest. Och andra försyndelser följer ofta med ett negativt verbalt uttryckssätt.

ETT SYMPTOM AV FÖRFALL

Den nuvarande generationens moraliska och andliga förfall är mycket uppenbart i dess sätt att tala. Det språkbruk som idag används, såväl av män som av kvinnor, vuxna, barn och äldre, mynnar ut i ett karaktäristiskt kännetecken på goda seders förfall. Samtidigt är det ett bevis på vad som regerar i människans inre såsom: oförskämndhet, fräckhet, aggressivitet,

pessimism, nederlag, lättfärdighet, ironi, fåfänga, tomhet, och osundhet.

DEN GAMLA MÄNNISKANS SPRÅKBRUK

Aposteln Paulus varnar oss för faran att synda med vår tunga:
Men nu måste också ni lägga bort allt detta: vrede, häftighet, ondska, oförsämndhet och alla skändligheter som kommer ur er mun, Ljug inte för varandra, ni har ju klätt av er den gamla människan och hennes vanor och klätt er i den nya, som förnyas till verklig kunskap och blir en bild av sin skapare.

Kol. 3:8-10

Därför skall ni sluta leva som förut; ni skall lägga av er den gamla människan, som går under, bedragen av sina begär. Se till att ni förnyas i ande och förstånd och att ni klär er i den nya människan, som har skapats efter Guds bild, med den rättfärdighet och den helighet som hör sanningen till.

Ef. 4:22-24

Det perversa språket är ett naturligt karaktärsdrag hos den gamla människan, den som vi förkastat då den, tillsammans med Jesus, spikades upp på korset. Eftersom vår mun nu är vigd till att tjäna Gud, så måste vi ångra oss från vårt språkmissbruk. Vi ska gå igenom några av de synder som vi oftast brukar begå med vår mun, för att kunna ta bort dom helt från vår vokabulär.

Oförsämndheter och skändligheter

(Kol. 3:8b)

Dessa kan vara riktade mot Gud och mot vår nästa eller helt enkelt uttalas utan att vara riktade mot någon särskild mottagare. Det innefattar även "missbruk av Guds namn" (2 Mos. 20:7). Det är inte tillåtet att använda Guds namn i smädelser. Aposteln Paulus framhåller att den som talar illa, inte är värdig att bli behandlad som

en broder (1 Kor. 5.11).

Oanständigheter, dåliga skämt, förargelseväckande samtal och historier, anstötliga ord

(Ef. 5:3[^])

Paulus skriver om dessa och andra oanständigheter med anledning av språkbruket att "det får det inte vara tal om, det anstår inte de heliga" För att förstå vad det är som är anständigt för de heliga, ska vi begrunda dessa, apostelns, ord:

Och så mina bröder: det som är sant, det som är upphöjt, rätt och rent, det som är värt att älska och akta, allt som kallas dygd och allt som förtjänar beröm, ta fasta på allt detta. Vad ni har lärt och tagit emot, hört och sett hos mig, det skall ni göra. Då skall fridens Gud vara med er.

Fil. 4:8-9

Sårande uttryckssätt, förolämpningar, hårda ord, skrik till andra. (Jak. 3:2-12; Matt. 5:22; Kol. 3:8).

Det är uttryck som är emot samlevnaden och de goda relationerna i samhället. Som sådana, är de emot Jesu Ande. Låt oss lägga märke till det som sägs i Jakobsbrevet:

Den som inte felar i sitt tal, han är fullkomlig, och han kan tygla hela sin kropp.

Jak. 3:2

Hån, förlöjligande, spydigheter, åtlöje

(Ps. 1:1; Ords. 3:34)

De består av förtäckta och utstuderade uttryck som förolämpar någon eller skadar dess anseende inför andra. Att göra åtlöje av någon är en mycket vanlig egenart hos oss och många har inte uppmärksammat att detta borde vara avfärdat från Guds folk. Att göra åtlöje av någon skadar denne,. Den Helige Ande kan inte flöda, då man begår köttets gärning. Ett hån föds inte av kärlek till den person

som är objektet för det När man förolämpar på detta sätt, så släcks den Helige Ande i den som gör det, det skadar den person som drabbas, och strör ut lättfärdighet och ytlighet i atmosfären. Det är en bra uppmaning i den kända frasen: "Skratta åt dig själv, skratta med andra, men aldrig åt andra".

Låt oss se på befallningen som Gud gett oss, och som har funnits i alla tider, och innebär att vi inte skall förlöjliga dem som har fysiska defekter:

Du skall inte uttala förbannelser över en döv, och för en blind skall du inte lägga något som han kan falla på.

3 Mos. 19:14

Förtal, skvaller, rykten, baktalande.

Dessa fyra termer är inte identiska, fastän de liknar varandra. Alla har sitt ursprung i samma ande och dess avsikt är att vi skadar vår nästa, vare sig vi är medvetna om det eller inte. De är synder som gör våldsdåd mot någon annans liv och integritet (se 3 Mos. 19:16). Vi är ansvariga inför Gud att inte praktisera det, men också att inte lyssna på sådant, (se Ps.15:3: "...och inte drar vanära över sin nästa...").

- **Förtal:** Det handlar om samtal som smutskastar, reducerar hedern och det goda ryktet hos en person. Och det innebär att man förorsakar denne dåligt anseende och försämrar hans/hennes aktning.
- **Skvaller:** Det består i prat, berättelser och nyheter som, sanna eller falska, har avsikten att göra vänner till ovänner (se 3:e Mos. 19:16; Ords. 16:28, 26:20).
- **Rykten:** Det är konversationer som är till nackdel för någon (se Fil.2:14; 1 Petr.4:9).
- **Baktaleri:** Det handlar om obefogade anklagelser och onda

gärningar i avsikt att skada (se Ps.15.3).

Klagande, evinnerligt gnäll, protester, jämmer.

Klaganden är något av det vanligaste i människans daliga språkbruk. Vilket motiv som helst, vare sig det är giltigt eller inte, ger oss ofta anledning till att klaga: när något går snett, vid motgång, inför svårigheter i vardagen, när någon saknas i vår omgivning, över begränsningar, på livets lidanden, över det dåliga vädret, när något misshagar oss eller för att det är inflation. Klagandet speglar inre förfall inför livets situationer.

I stället för att finna lösningen på problem, förstorar vi upp dom och vi drunknar i dåligt humör, depression och missmod. Det får den Helige Ande att slockna i oss och det får oss att tappa glädjen och tron. Gud försäkrar oss (i Rom. 8:28) att Han skall "hjälpa dem som älskar honom att nå det goda". Därför bör vi alltid tacka Gud för allt (Ef. 5:20).

Oförnuft, oanständighet, tanklöshet, lättsinnighet, ytlighet,

(Ords. 15:14; Ef. 5:4; Matt. 12.36-37)

Det handla om uttryck som vi med bristande omdöme fäller, utan att tänka oss för och inte heller tar hänsyn till deras konsekvenser. Jesus varnar för att människorna på domens dag ska stå till svars för alla meningslösa ord de yttrat.

VI MÅSTE ÖVA OSS ATT TALA PÅ ETT NYTT SÄTT

Om munnen talar vad hjärtat är fullt av så innebär det, att om vi har ett nytt hjärta så har vi också, ett nytt språkbruk. "En god människa bär fram det som är gott ur sitt hjärtas goda förråd" (Luk. 6:45). När vi överlämnar oss till Jesus så innebär det inte bara att innehåll och tema, utan även vårt sätt att konversera, förändras. Detta har att göra med anden i våra samtal, avsikten, betoningen och tonfallet.

Det finns fyra principer som bör styra våra konversationer:

1 .) Allt vi säger bör vara till uppbyggelse.

Öppna inte munnen för ofruktbart prat utan säg bara sådant som tjänar till att bygga upp där det behövs, så att det blir till välsignelse för dem som hör på.

Ef. 4:29

Innehållet, tonfallet och anden i det vi säger bör bygga upp den som lyssnar, vilket tema vi än pratar om.

2 .) All konversation bör göras i Herren Jesu namn.

Låt allt vad ni gör i ord eller handling ske i henen Jesu namn och tacka Gud fadern genom honom.

Kol. 3:17

Här betyder ordet "namn" uppenbarelsen av hans person och natur. Allt det vi säger bör avslöja Jesu karaktär och natur. Alla ord vi säger kommer antingen från köttet eller från Anden. Om de kommer från köttet så uppenbarar de vår karaktär och person; om de är från Anden så uppenbaras Jesu karaktär och person. Varje gång vi öppnar vår mun för att tala, så bör vi vittna om Jesus: hans kärlek, hans frid, renhet, tålmod, rättvisa och avsikt med oss.

3 .) Allt bör sägas på ett visligt sätt.

Lägg alltid era ord väl och ge dem sälta; ni måste veta hur ni skall svara var och en.

Kol. 4:6

Lite salt gör maten smaklig och tillfredsställande. Ett ord sagt med kunnighet blir bättre mottaget av andra. Nyckeln till att tala visligt är ödmjukhet genom Guds nåd. "Men de ödmjuka ger han nåd" (Jak. 4:6b)

4 .) Tron måste alltid vara det viktigaste kännetecknet i våra konversationer.

I alla omständigheter, även i de mest smärtsamma, så måste trons grundtanke alltid vara närvarande. Tron är inte ett religiöst och ytligt uttryck, inte något som verkar vara tro, utan något som har stabil kärna. Den som talar bör förmedla en djup övertygelse. Tonfallet i våra ord avslöjar om vi befinner oss i över- eller underläge till våra förhållanden; det avslöjar om vi har nederlag eller seger i vårt inre (se 1 :a Tess. 5:18).

VÅR MUN BÖR VARA ETT GUDS INSTRUMENT

Skrifterna betonar flera olika sätt på vilka våra munnar kan vara instrument och förverkliga Guds plan (Rom. 6:13). Till exempel:

^ När vi undervisar, vägleder och uppmuntrar (Kol. 3:16).

^ När vi ständigt ber och tackar Gud (1 Tess. 5:17)

^ När vi lovsjunger med psalmer, hymner och andliga sånger (Ef. 5:19; Kol. 3:16).

När vi alltid tackar Gud för allt (Ef. 5:20).

^ När vi förkunnar ordet i tid och otid och informerar om evangeliet till de utomstående (2 Tim. 4:2; Kol. 4:5).

^ När vi proklamerar sanningen (Ef. 6:17).

/ När vi talar i nya tungor (1 Kor. 14:18).

EN BÖN

Låt min muns tal behaga dig och mitt hjärtas tankar, Herre, min klippta och min förlossare.

Ps. 19:15

SAMMANFATTNING

Vårt sätt att samtala avslöjar det som finns inom oss. Hädelser, oanständigheter, förolämpningar, skrän, förlöjliganden, rykten, klagan och dumt prat är uttryck från den gamla människan, som vi skall förkasta. All konversation bör leda till uppbyggelse, vara nådefull, skall uppenbara Jesu Ande och kommunicera tro. Låt vår mun vara ett Guds instrument, till Herrens behag, både när vi undervisar, predikar, ber, lovsjunger och talar.

Att fundera över och samtala om:

1. Vilket samband finns det mellan hur vi pratar och vad vi har i vårt inre?
2. Vilka är de vanligaste uttrycken som folk använder i vår omgivning?
3. Vilka normer bör bestämma vårt sätt att tala efter att vi ha lärt känna Jesus?
4. På vilket sätt kan vårt sätt att tala bli till ett Guds instrument, för att utföra hans plan?

Lektion &

Falskhet och lögn

Lögnen är en av de vanligaste synderna i vårt samhälle, så till den grad att även de kristna har försvagats och blivit okänsliga inför detta onda. Det finns många som tror att "man inte kan leva utan att ljuga". Vanligtvis så rättfärdiggör människan sig när hon gör det, men hennes urskuldande blir en illusion och har ingen grund. För falskheten och lögnen är lättsinniga och motarbetar det förhållningssätt som Gud har anbefallt oss.

VAD ÄR LÖGN?

Det är ett påstående eller en förnekelse av en sak som motsätter sig verkligheten, eller som är olik den. Dess väsen är bedrägeri mot vår nästa och dess skadegörelse beror på den grad av egoism eller ondska som alstrar den. Det handlar om en manifestation från den gamla människans natur. Det kan visa sig som ett spontant uttryck, en "lätt utväg" för stunden, eller som en avsiktlig och konspirerad lögn. Det vill säga, den kan framkallas antingen genom en ovårdad och fantasifull ståndpunkt, till sina tankar och sitt tal, eller utgöra ett avsiktligt bedrägeri. Att ljuga blir lätt en vana, och med tiden så blir lögnaren nästan okänslig i sitt samvete.

Det är en last som läggs i dagen från de första levnadsåren. Det är viktigt att vi vänjer oss vid att alltid avsiktligt säga sanningen och att vi lär våra barn att vara sanningsenliga, redan från det de är små. Gud fördömer detta onda, som är så vanligt i vårt samhälle, i ett av de tio budorden:

Du skall inte bära falskt vittnesbörd mot din nästa.

2 Mos. 20:16

En av de mest synliga frukterna av vår konversation med Jesus är att sluta ljuga:

Lägg därför bort lögnen och tala sanning, var och en till sin nästa, vi är ju varandras lemmar.

Ef. 4:25

Falskheten och lögnen skadar relationerna mellan Jesu lärjungar. De befrämjar misstro, misstänksamhet, tvivel och otro. Och de förstör gemenskapen, liksom tros-, kärleks- och enhetsatmosfärerna. Dessutom ger de ett uruselt vittnesbörd inför världen.

OLIKA FORMER AV LÖGN OCH BEDRÄGLIGT FÖRFARANDE

Herren undervisar oss att avvisa lögnen och bedrägeriet i alla dess former:

Lägg därför bort allt slags ondska, falskhet och förställning, avund och förtal.

1Petr.2:1

Detta inkluderar:

- ^ falskt vittnesbörd
- ^ lögn
- / hyckleri
- / förställning
- ^ överdrivningar
- / förtal
- ^ oärlighet
- ' ^ försummelse
bedrägeri
- < förfalskning
- ^ ursäcker
- / dold synd
- ^ falskt liv

Vi bör avvisa dem från alla områden i våra liv, från hemmet, jobbet, affärer, kyrkan, regeringen, skolan, det vill säga från alla områden och i alla relationer. Vårt beteende bör kännetecknas av ärlighet, uppriktighet, integritet, rättframhet, öppenhet och trovärdighet.

Ett samhälle som är uppbyggt på lögn och bedrägeri är bestämt till att rasa samman. Det är nödvändigt att ha en moralstruktur av trovärdighet som grund, i alla system och på alla nivåer i vårt samhälle. Detta såväl bland de regerande som bland dem som regeras, liksom hos föräldrar och barn, hos arbetsgivare och

arbetstagare, bland lärare och elever, bland affärsmän och kunder, såväl som hos de professionella.

HÄNDELSER OCH ORSAKER TILL BEDRÄGERI OCH LÖGN

I de Heliga Skrifterna finner vi exempel på bedrägligt förfarande:

- Satan lurade Eva av elakhet, för att förgöra henne (1 Mos. 3:4).
- För att dölja sin synd ljuger Kain inför Gud och säger att han inte känner till var hans bror finns (1 Mos. 4:9).
- Abraham presenterar sin fru som sin syster av rädsla för att de ska döda honom (1 Mos. 12:11-20).
- Jakob lurar sin far för att få välsignelsen (1 Mos. 27).
- Josefs bröder vilseleder sin far för att dölja sin ondska mot sin broder (1 Mos. 37: 32-33).
- Herodes ljuger för de vise männen för att döda Jesus (Matt. 2:1-12).
- Judarna anklagade Jesus falskt, till följd av avund och hat,. (Matt. 26: 59-61; Luk. 23:2).
- Ananias och Safira ljög för Petrus, församlingen och Gud, för att framstå med en större hängivenhet (Apg. 5).

Man brukar ljuga av följande orsaker:

- för att få orättvisa ekonomiska fördelar, oärliga vinster eller för att stjäla
- för att undvika lidande
- för att upphöja sig själv

- för att undvika straff eller rättvis disciplin
- av girighet
- för att verka vara bättre än vad man är

GUD FÖRBJUDER OCH FÖRDÖMER LÖGNEN OCH FALSKHETEN

De Heliga Skrifterna lär oss att vi inte bör luras, ljuga eller svära falskt:

Ni skall inte stjäla eller ljuga eller begå något svek mot varandra. Ni skall inte svärja falskt vid mitt namn. Då ohelgar du din Guds namn. Jag är Herren.

3 Mos. 19:11-12

Gud kommer att förgöra lögnaren:

Du förgör dem som talar lögn. De blodgiriga och falska är en styggelse för Herren.

Ps. 5:7

Gud avskyr lögnen:

Sex ting är det som Herren hatar, ja, sju är styggelser för hans själ: stolta ögon, en lögnaktig tunga, händer som utgjuter oskyldigt blod, ett hjärta som hopsmider fördärvliga planer, fötter som är snara till att löpa efter vad ont är, den som främjar lögn genom falskt vittnesbörd, och den som vållar tråtor mellan bröder.

Ords. 6:16-19

En styggelse för Herren är lögnaktiga läppar, men de som handlar redligt behagar honom väl.

Ords. 12:22

Gud avskyr två slags vikt och två slags mått:

Två slags vikt och två slags mått, det ena som det andra är en styggelse för Herren.

Ords. 20:10

Lögnen fördärvar människan:

Men det som går ut ur munnen kommer från hjärtat, och det gör människan oren. Ty från hjärtat kommer onda tankar, mord, äktenskapsbrott, otukt, stöld, mened, förtal. Det är detta som gör människan oren.

Matt. 15:18-20

(Se också Matt. 7:21-23)

Lögnen alstras av djävulen själv:

Ni har djävulen till fader, och ni vill göra vad er fader önskar. Han har varit en mördare från första början, och han står utanför sanningen därför att någon sanning inte finns i honom. När han ljuger, talar han med egna ord, ty han är en lögnare och lögnens fader.

Joh. 8:44

Bedrägeriet är en annan aspekt av människans djupa förnedring:

En fiende förställer sig i sitt tal, men i sitt hjärta bär han på svek. Om han gör sin röst ljuvlig, så tro honom dock inte, ty sjufaldig styggelse är i hans hjärta. Hatet använder list att dölja sig med, men den hatfulles ondska blir dock uppenbar i församlingen. Den som gräver en grop, han faller själv däri, och den som vältrar upp en sten, på honom rullar den tillbaka. En lögnaktig tunga hatar dem hon har krossat, och en hal mun åstadkommer fall.

Ords. 26:24-28

(Se också Ps. 58:2; 62:5; Jer. 9:3-6; Rom. 1:28-32)

Lögnen är en manifestation av den gamla människan som vi bör avvisa:

Ljug inte för varandra, ni har ju klätt av er den gamla människan

och hennes vanor.

Kol. 3:9

(Se också Ef.4:22; 1 Petr.2:1)

Bedrägeri gör oss olyckliga, men Gud har lovat välsignelser och goda dagar till de sanningsenliga (1 Petr.3:10).

Jesus avskyr och fördömer hyckleri (Matt 15:6-8; 23:27-28).

Apostlarna tillrättavisar mot all förställning:

Er kärlek skall vara uppriktig. Avsky det onda, håll fast vid det goda.

Rom. 12:9 (Se också 1 Petr. 1:22)

Lögnarna kommer inte att få gå in i det nya Jerusalem, utan de får sin plats i sjön som brinner av eld (Upp. 21:7-8,27; 22:14-15).

VI BÖR ALLTID TALA SANNING

Att kunna förmedla sanning utgör den grundläggande styrkan och pålitligheten i det talade ordet. Den som säger sanningen blir värdig att lita på.

För att kunna tala sanning så är det viktigt att vi inte låter oss ledas av fördomar, personliga intressen, illusioner eller fantasier.

Jesus är vårt exempel på trovärdighet:

Svek fanns inte i hans mun.

(Jes. 53:9, 1 Petr. 2:22)

Han kom till jorden för att vittna om sanningen (Joh. 18:37).

Vi lever "i den sanne" (1 Joh. 5:20). Herren Jesus befäller oss att vara, helt igenom, sanna: "Vad ni säger skall vara ja eller nej" (Matt. 5:37). Han förbereder åt sig en församling, som är utan fläck eller skrynkla (Ef. 5:27). Som hans lärjungar och som en del av hans kropp, så bör vi vara helt äkta, uppriktiga, ärliga och hederliga, även fast vi kanske får lida för att vi gör hans vilja (1 Petr, 4:15; 3:17; Ords.

19:22).

Guds folk:

- ❖ avskyr lögn och falskhet (Ps. 119:104, 128, 163; Ords. 13:5)
- ❖ ber att bli beskyddade från lögnen (Ps. 119:29; Ords. 30:8)
- ❖ avvisar dem som ägnar sig åt lögnen (Ps.40:5; 101:7; 144:11; Ef. 5:11).

HUR MAN FRIGÖR SIG FRÅN FALSKHET OCH LÖGN

Det är nödvändigt att:

1. **Omvända sig**, vilket innebär att:

- > ändra attityd och mentalitet, med tanke på lögnen och falskheten.
- > förkasta och avvisa lögnen; slå bort det från ens liv.
- > bestämma sig för att lyda Gud i allt och att alltid leva i hans sanning.
- > disciplinera sig till att utveckla en ny attityd, grundad på trovärdighet.

2. Bekänna synden (Ords. 28:13-14: 1 Joh. 1:9; 2:1): All lögn är synd och bör vederbörligen bekännas, genom att berätta sanningen inför både Gud och de inblandade personerna. När lögnen har blivit en rotad ovana i ens sätt att leva så bör man erkänna den inför ett moget och ansvarigt syskon i Guds familj och på det sättet erhålla vägledning. (Jak. 5:16). Man kan inte heller bygga ett trovärdigt liv på lögn och bedrägerier från det förgångna.

3. Förmana varandra (Jak.5: 19-20; Gal. 6:1-2; Ef. 4:25): Eftersom

denna synd påverkar relationerna mellan syskonen, så är vi ansvariga för varandra och bör rätta, förmana och undervisa varandra.

Den som gör det onda avskyr ljuset och kommer inte till ljuset, för att hans gärningar inte skall avslöjas. Men den som handlar efter sanningen, han kommer till ljuset, för att det skall bli uppenbart att han gör vad Gud vill. ”

Joh. 3:20-21

SAMMANFATTNING

Jesus befäller oss att vara helt sanningsenliga och avvisa lögnen i alla dess former, såsom falskt vittnesbörd, bedrägeri, hyckleri, förställning, överdrivningar, förtal, oärlighet, ohederlig försummelse, bedrägeri och förfalskning - på alla områden i vårt liv, även om vi måste lida för att vi gör hans vilja. All lögn bör bekännas genom att tydliggöra sanningen för de inblandade personerna. De oomvända lögnarnas öde är helvetet.

Att fundera över och samtala om:

1. Hur uttrycker sig falskheten och lögnen?
2. Vad lär Bibeln oss om Guds attityd till lögnen?
3. Varför bör vi alltid tala sanning?
4. Hur kan vi frigöra oss från falskhet och osanning?

önnars varðdaga. Þá
er þetta sýnd þegar
er á milli þess og
er varðdaga.

þetta er þetta
er þetta þetta
er þetta þetta
er þetta þetta

ÁRÞING

þetta er þetta
er þetta þetta
er þetta þetta
er þetta þetta
er þetta þetta
er þetta þetta

Árþing

þetta er þetta
er þetta þetta
er þetta þetta
er þetta þetta
er þetta þetta
er þetta þetta

Lektion 6

Ockultism

Det finns idag, i hela världen, ett omåttligt intresse för ockultism, i alla dess former. Dessutom, så har det frambringats en lavin av orientaliska och afrikanska kulturer som inkluderar ockultism i sina ritualer. Satans syfte har alltid varit att förleda människan från den rätta vägen och att föra henne in på en fel stig. Många människor ignorerar de ockulta förmågornas verkliga natur och den allvarliga fara som deras utövande medför. Vid befattning med dessa så skapas, medvetet eller omedvetet, en mottaglighet för demonernas och de sataniska krafternas inflytande.

Gud varnade på gamla testamentets tid, sitt folk Israel, för de då förekommande ockulta sederna och förbjöd totalt att delta i dessa:

När du kommit in i det land som Herren, din Gud, vill ge dig, skall du inte lära dig att göra enligt hedningarnas styggelser. Hos dig må inte finnas någon som låter sin son eller dotter gå genom eld eller som befattar sig med trolldom eller teckentydning eller svartkonst eller häxeri, ingen som sysslar med besvärjelsekonster, ingen som frågar andar eller som är en spåman eller som söker råd hos de döda. Ty en styggelse för Herren är var och som gör sådant, och för sådana styggelsers skull fördriver Herren, din Gud, dem för dig. Du skall vara ostrafflig inför Herren, din Gud.

5 Mos. 18:9-14

Bakom all utövning av ockultism finns satans ondskefulla hand. I Nya Testamentet ser vi att evangeliets predikningar åtföljdes av starka tillrättavisningar, rörande dessa mörkrets gärningar:

Många som hade blivit troende kom och bekände öppet vad de hade ägnat sig åt, och åtskilliga av dem som bedrivit trolldom samlade ihop sina böcker och brände dem offentligt. Man beräknade deras värde och kom fram till femtio tusen silverdrachmer. Så fick ordet genom Herrens kraft ökad framgång och styrka.

Apg. 19:18-20

Även aposteln Paulus förmanar energiskt de kristna lärjungarna att stå emot all satanisk verksamhet:

Ta på er Guds rustning, så att ni kan hålla stånd mot djävulens lömska angrepp. Ty det är inte mot varelser av kött och blod vi har att kämpa, utan mot härskarna, mot mörkrets värld, mot ondskans andekrafter i himlarymderna. Ta därför på er Guds rustning, så att ni kan göra motstånd på den onda dagen och stå upprätt efter att ha fullgjort allt.

Ef. 6:11-13

Fortsättningsvis kommer vi att belysa några av de vanligaste tillämpningarna av ockultism och sedan, i ljuset av Guds Ords undervisning, peka på den fara de innebär.

OCKULTISMENS UNDRE VÄRLD

Det finns ett otal former och utövanden av ockultism. Denna mångskiftande skala inkluderar några med religiösa nyanser. Andra appellerar till det mentala, fysiska och parapsyko- logiska. En del är mer sofistikerade och andra mer primitiva. Men alla har det gemensamma syftet att involvera de fem

sinnena i en, för dem, okänd värld som inte är tillgänglig för förnuftet. De vanligaste formerna är

Tur och skrock: Detta är kanske den vanligaste och populäraste formen av ockultism i vårt samhälle. Till exempel, många har den skrockfulla tanken att:

- öppna paraplyet inomhus bringar otur
- en anskrämlig växt inomhus får andarna att fly
- hänga upp en hästsko med sju hål bringar lycka
- spilla salt på bordet är ett varsel om otur
- ha sönder en spegel orsakar sju års olycka
- gå under en stege bringar otur

Spådom: Avsikten är att kunna förutsäga någon framtida händelse och upptäcka ockult information. All spådom grundar sig på det felaktiga antagandet att vårt öde redan är beslutat i förväg och är orubbligt. Och även att det finns ockulta medel för att lära känna ödets mysterium. Med detta utövande avfärdar man möjligheten till en allsmäktig Gud, som älskar människan. Spådomen innehåller dessa former:

- Spå i händerna
- Spå i kort
- Spå i bricka (över vilken man håller händerna löst så de ska röra sig självmant och peka på bokstäver)
- Slagruta (sökande med en grenklyka, vanligtvis för att finna vatten. Klykan drar energiskt åt det håll i marken där det finns vatten).
- Pendel (anordning som hänger i en tråd över handen och som ger ja och nej-svar till speciella frågor).
- Kristallkula (glaskula som siare använder, för att se saker, personer eller händelser i).
- Astrologi (tro att stjärnorna, planeterna, solen och månen utövar en mystisk influens över människan, att de ger dem deras personliga karaktär och påverkar livets händelser. Man

använder horoskop (baserade på födelsetiden) för att sätta upp diagram för lyckan och fastställa de personliga karaktärsdragen. Astrologin grundar sig på den felaktiga antika idén att jorden är universums centrum och planeterna och att stjärnorna snurrar runt den.

Utomsinnlig förnimmelse: Förmåga att veta om saker utan att använda de vanliga sinnen; man pratar om ett "sjätte sinne". Det yttrar sig på olika sätt:

- Telepati (tankeöverföring till en annan person, utan att använda de fysiska kanalerna).
- Synskhet (kännedom som kommer genom visioner).

Andlig utvidgning: Den grundar sig på idén att tankarna kan öppna sig för olika saker, för att uppleva en större förnimmelse av allt. Några av de vanligaste metoderna är:

- Transcendental meditation, yoga, österländska religioner.
- Teleinfluens (att på avstånd förflytta psykiska krafter, liknande telepati, hypnos och magnetism).
- Hypnos (den som hypnotiserar en person har inflytande över hans/hennes vilja och får denne att göra saker som hypnotisören bestämmer, då den hypnotiserade befinner sig i dröm- eller trancestillstånd).
- Magnetopati (en hypnotisk trance i vilken en person överför magnetisk energi med sina händer).

Droger: Genom dessa medel kan man få hallucinationer, kontakt med andliga "guider", etc.

Trolldom: En ockult beräkning för att få makt och kontroll över den andliga världen, för att förvärva information och ha

inflytande över människor, få rikedomar, herravälde och andra materiella och andliga fördelar. En del av dess former är

- Magisk trollformel (anropen med fraser för att lyckas med något eller frigöra sig från något).
- Vit magi (kvacksalveri i avsikt att göra det goda genom att använda magi).
- Svart magi (försök att skada någon, att orsaka något ont genom magin).
- Häxkonst (ritualer för att skada andra genom magin och för att framkalla förtrollning).

Dessa ceremonier utförs av häxor eller trollkarlar.

Blodspakt ("sälja sin själ till djävulen"): genomförandet av en pakt med Lucifer, där man ber honom om en tjänst, genom att sälja sin själ till honom. Man skriver pakten med sitt eget blod på ett papper.

"Umbanda": en afrobrasiliansk dyrkan, som är relaterad till häxeriet, vars riter kallas för "macumba" och som antas kunna verka till fördel för folket. Både män (pais) och kvinnor (mais) är dess officianter (de som förrättar gudstjänsten).

"Kimbanda": en afrobrasiliansk kult som är jämförbar med svart magi och genom vilken man har för avsikt att skada andra personer.

"Camdomblé": en afrobrasiliansk kult som samarbetar med de högre demoniska i hierarkierna och inte med de lägre stående demonerna.

Voodoo: en afrobrasiliansk dyrkan, utbredd på Haiti, med ursprung i en yttlig kristendom, från de svarta slavarna. Den utför blodiga ceremonier med djur och ibland människooffer.

Fetischer: en vidskeplig kult med tro på fetischer, amuletter och talismaner. Fetisch är ett föremål som man använder i utövandet av magin.

Fysiska fenomen: flera stycken hamnar under ockultismen, bland dem är:

- Telekinesi: försök att kontrollera materians rörelse genom tankens kraft.
- Levitation: försök att neutralisera tyngdkraftseffekten på objekt och personer (så att de svävar fritt i luften).
- Astral projektering: försök att på avstånd återge den så kallade "astrala kroppen", genom psykiska medel.

Spiritism:

- Kontakt med de döda: tro på att andarna kommunicerar med de döda genom de levande, oftast genom ett "medium". Det rör sig om en intensiv sfär av demonisk aktivitet och har stor attraktion på många, speciellt på dem som är emotionellt söndertrasade, därför att de förlorat någon av sina kära. Det vanligaste utövandet är i avsikt att, genom ett *medium* som går in i trance, komma i kontakt med familjemedlemmar och vänner som dött. Man kallar en andlig guide" eller handledare för "medium". Denne som har gjort en pakt med andarna verkar genom sin mottagningsförmåga, för att kunna agera och medla mellan dem och de levande.
- Anden i glaset: man lägger ett alfabet över bordet, som är täckt med en glasskiva, och ställer ett glas upp och ner på det. Man åkallar andarna och ger dem frågor som de svarar på genom att glaset förs över bordsytan och stannar på de bokstäver som bildar orden till ett svar.
- Rörelse av bord med tankekraft. Det är när man får ett bord med tre ben att flytta sig eller att lyftas.

OCKULTISMENS ONDSKEFULLA ATTRAKTION

Människor som inte lever under Jesu herravälde brukar känna sig ensamma och till och med betryckta i en värld, med konstiga känslor, som är svåra att förklara. Även deras egen egoistiska filosofi och många gånger också deras ytliga religiösa idéer, lämnar dem utan moralisk grund och andlig stabilitet. Det är då inte konstigt att de känner sig attraherade av det över-naturliga.

Nyfikenhet att få lära känna något som är dolt och som ligger i framtiden, eller önskan att få utöva övernaturlig makt och inflytande över andra är ohälsosamt och ger plats för onda influenser av sataniska andar. Ockultismen utgår från en oordnad värld där de sataniska, gudomliga och de mänskliga krafterna kämpar om herraväldet, utan någon säkerhet om vem som ska vinna till slut. Den är en värld utan mening, utan grund, utan fasta utgångslägen. Det innebär en tro på ett oundvikligt och opåverkbart öde med konsekvensen att man förnekar människans kallelse, till att i Jesu namn, utöva en effektiv dominans över sin miljö.

Vi bör förkasta all dragnig och allt intresse, som vi kanske hyser, till något av dessa ockulta fenomen. Vi måste lägga våra liv i Herrens händer och lita på honom fullständigt. Vi ska vara säkra på att den framtid han förberett för de sina är bättre än vilket annan framtid som helst, som vi eller någon annan med magiska krafter skulle kunna arbeta fram. Vi gläder oss i hans kärlek och litar på honom och håller fast vid övertygelsen om att hans syfte med sitt folk alltid är gott och klokt.

Vi vet att Gud på allit sätt hjälper dem som älskar honom att nå det goda, dem som han har kallat efter sin plan. Ty dem han i förväg har utvalt har han också bestämt till att formas efter hans sons bild, så att denne skulle vara den förstfödde bland många bröder. Dem han i förväg har utsett har han också kallat, och dem han har kallat har han också gjort rättfärdiga, och dem han har gjort rättfärdiga, dem har han också skänkt sin härlighet.

Rom. 8:28-30

_ . (Se också 1 Kor. 2:7-16)

UTÖVANDE AV OCKULTISM ÄR FARLIGT OCH SKADLIGT :

Bland de fördärliga effekterna som man kan märka hos dem som deltar i någon typ av ockultism är följande:

v depression, passivitet, frånvaro av intresse för det normala livet

v fysiska känslor av obehag som är ihållande, svår huvudvärk, okontrollerad nervositet

^ svårighet att kontrollera tankarna och att koncentrera sig

V uppfattande av röster, ljud och konstiga uppenbarelser

v framträdande av ändar som låtsas vara ” guider” (i de allvarligaste fallen)

v dragning till ensamheten, antisociala attityder, lutning åt självdestruktion

Det finns speciella attityder som man bör undvika, då de öppnar dörren för ockultismen och för demonernas intrång i människans liv. Till exempel att:

- av nyfikenhet röra om i de fördolda sakerna
- "på skoj" utöva någon känd ockult övning
- inte ta den onda andevärlden på allvar
- praktisera vissa ockulta saker bara för att de ger resultat
- vara rädd eller frukta att demonerna kan skada oss, fastän vi lever i lydnad till Herren. Om vi är under Jesu herravälde och täckta av hans blod, så kan det inte skada oss.

*Herren är mitt ljus och min frälsning, för vem skulle jag frukta ?
Herren är mitt livs värn, för vem skulle jag rädas?*

Ps. 27:1

Han har räddat oss ur mörkrets välde och fört oss in i sin älskade sons rike.

Kol 1:13

Men ni, mina barn, är från Gud och ni har besekrat den falska profeterna, ty han som är i er är större än han som är i världen.

1 Joh. 4:4

**GUD FÖRBJUDER ALL RELATION MED
OCKULTISMEN**

Vår attityd gentemot ockultismen bör inte vara likgiltig. Gud har från början förbjudit människan all slags intrång i det

ockulta. Att bekänna Jesus som sin Herre, segrare, slutlige domare och fullbordare av historien, är tillräcklig garanti för framtiden och det okända. Som Guds barn och Jesu lärjungar lever vi efter detta förbud med fröjd därför att:

Jesus är dert överlägsna Herren. Allt - inklusive framtiden - är i hans händer.

Han vet den skada ockultismen kan orsaka människan, särskilt när hon "trubbas av" i sin personlighet. Effekten blir neutralisering av den mänskliga individen och den fria viljan.

Jesus Kristus har förordnat att vi ska klara av all förändring genom bön till Gud, tro, lydnad och andra rättmätiga medel.

SLUTSATS

All ockultism är diabolisk, även om några arter kan verka oskyldiga. Bakom allt så står djävulen själv och lurpassar.

Gud kallar dessa fenomen för styggelser (5 Mos. 18:9-12). Det är avskyvärda och vedervärdiga företeelser. Gud förbjuder oss strängt att utöva dessa saker eller ha något att göra med dem. Vårt förhållningssätt mot praktiserandet av ockultism och dess falska tro, bör vara förkastelse, allvar och beslutsamhet:

Ge inte djävulen något tillfälle.

Ef. 4:27

Ta inte del i mörkrets ofruktbara gärningar. Mer än så, avslöja dem.

Ef. 5:11

Böj er alltså under Gud. Stå emot djävulen, och han skall fly för er.

Jak. 4:7

BEFRIELSE

Om man har deltagit i något av dessa förehavanden så kan det vara nödvändigt med en befrielse från demoner, genom bön och andebesvärjelse (se Mark. 16:17). Till detta så ges rådet att vända sig till någon andligt mogen och stabil pastor eller ett syskon i Herren. Stegen för att bli fri är att:

- 1) **Bekänna** uttryckligt och klart deltagandet i de ockulta utövandena, med uppriktig ånger och att be Gud om förlåtelse, i kraft av Jesu Kristi blod.
- 2) **Förkasta** allt förbund och all relation man haft med det ockulta.
- 3) **Göra sig av med** - i Jesu namn och i tro - alla onaturliga föremål, det må vara kort, böcker, feticher, affektionsobjekt och annat och med auktoritet förstöra och bränna dem (se Apg. 19:19).
- 4) **Underkasta sig** - fullständigt - Jesu Kristi herravälde.
- 5) En mogen pastor eller ett syskon ska i Jesu namn näpsa demonen och kasta ut den. Denne ska lösgöra alla diaboliska bojar genom Guds Sons auktoritet, Han som kom för att förgöra djävulens verk (se 1 Joh. 3:8). Man skall, med oinskränkt tro, befälla demonen att lämna personen (Mark. 11:23).
- 6) **Tro** på Herrens frigörelse och ta emot den.
- 7) Bli **fylld** av den Helige Ande.

Jesus har övervunnit allt det onda genom sin kraft!

SAMMANFATTNING

Skrock, spådom, astrologi horoskop, utomsinnlig förnimmelse, hypnotism, yoga, droger, trolldom, häxeri, spiritism och liknande saker är diaboliska och mäktiga skadliga. Gud kallar det styggelser och förbjuder strängt att hans folk har något att göra med dessa. Jesus är mäktig att, när vi förkastar dem och överger dem, frigöra oss från allt inflytande och de bojar som vi kan ha fått med anledning av dessa.

Att fundera på och samtala om.

1. Vilken attityd kräver Guds ord att vi har gentemot olika ockulta utövanden?
2. Varför verkar ockultismen attraktiv för många människor?
3. Varför är utövandet av ockultism farlig och skadlig?
4. Hur kan vi bli fria från ockultismens bojar och tjusning?

Lektion 7

Pessimism

Den pessimism vi talar om innebär en negativ attityd till livet och som många personer i nuläget har. Denna svårmodiga, destruktiva och ödesdigra attityd står i totalt motsatsförhållande till tron och tilliten till Gud och saknar helt det som bör känneteckna dem som lever i Guds rike. Denna inställning stämmer heller inte överens med det hopp och den glädje, som Gud ger den som tror att Han segrat över allt det onda.

David, som var herde och den andra konungen över Israel, hade tråkiga och vemodiga upplevelser, men han satte sitt hopp till Gud som hjälpte honom att övervinna alla sina sorger och grämelser. Han uttryckte detta hopp i många sånger, en utav de vackraste är denna psalm:

*Herren är mitt ljus och min frälsning, för vem skulle jag frukta?
Herren är mitt livs väm, för vem skulle jag rädas?*

När de onda drar emot mig och vill uppsluka mig, då stapplar de själva och faller, mina motståndare och fiender.

*Om än en här lägrar sig mot mig, så fruktar ändå inte mitt hjärta.
Om krig uppstår mot mig, så är jag dock trygg.*

Ett har jag begärt av Herren, efter det strävar Jag: att jag må få bo i Herrens hus i alla mina livsdagar för att skåda Herrens ljuvlighet och betrakta hans tempel.

Ty han döljer mig i sin hydda på olyckans dag, han beskyddar mig i sitt tjäll, han för mig upp på en klippa.

Och nu skall mitt huvud resa sig över mina fiender runt omkring mig, och jag vill i hans hydda offra jublets offer, vill sjunga till Herrens ära och lovsäga honom.

Paulus uttryckte samma slags tillit i följande text:

Vi vet att Gud på allt sätt hjälper dem som älskar honom att nå det
Ps. 27:1-6

goda, dem som han har kallat efter sin plan. Ty dem han i förväg har utvalt har han också bestämt till att formas efter hans sons bild, så att denne skulle vara den förstfödde bland många bröder.

Dem han i förväg har utsett har han också kallat, och dem han har kallat har han också gjort rättfärdiga, och dem han har gjort rättfärdiga, dem har han också skänkt sin härlighet.

Vad innebär nu detta? Om Gud är för oss, vem kan då vara mot oss? Han som inte skonade sin egen son utan utlämnade honom för att hjälpa oss alla varför skall han inte skänka oss allt med honom? Vem kan anklaga Guds utvalda? Gud frikänner, vem kan då fälla? Kristus är den som har dött och

därtill den som har uppväckts och sitter på Guds högra sida och vädjar för oss.

Vem kan då skilja oss från Kristi Kärlek? Nöd eller ångest, förföljelse eller svält, nakenhet, fara eller svärd? Det står ju skrivet:

För din skull lider vi dödens kval dagen lång, vi har räknats till slaktfåren.

Nej, över allt detta triumferar vi genom honom som har visat oss sin kärlek.

Rom. 8: 28-37

VAD ÄR PESSIMISM?

Det är en benägenhet att se allting ur dess mest ofördelaktiga synvinkel. Det är en personlig inställning till livet som lutar åt att man tror på att det onda alltid vinner över det goda och att det är oundvikligt. Många gånger har pessimismen inga objektiva (opartiska/neutrala) utan subjektiva (personliga/- privata) orsaker. Den har sina rötter i egoism och dess vinklade inställning till livet. Man ser allt genom sig själv. Precis som en person med mörka glasögon ser allting mörkt, så upplever den egoistiska personen allting negativt, eftersom de mörka "glasögonen" finns i dennes tankar och sinnelag och får honom/henne att se mörkt och pessimistiskt på allt.

Pessimismen uttrycker sig på många sätt, bland annat genom ovilja/olust att leva, man klagar på allt, man litar inte på andra, man tycker synd om sig själv, man misstänker en illasinnad, olycksbringande och ödesdiger sammansvärjning bakom varje ord och gest. Det handlar om en benägenhet att tro mer på Satans lögner än på Guds sanning, tron att det goda endast är kortvarigt, att man kommer att ha motgångar. Det är ett smittsamt sinnestillstånd som speglar en fix idé om att allt är obotligt. Denna negativa mentalitet kan inte bidra med något konstruktivt till samhörigheten. Den återger sin egen attityd över allt den ser och över alla olika situationer.

FAKTORER SOM ORSAKAR PESSIMISM

Det finns olika former och grader av pessimism. En del personer lider av sporadisk pessimism då de ibland kan hamna i detta sinnestillstånd. Andra, under svåra omständigheter, hamnar i ett inre "djupt hål" Och andra är pessimistiskt lagda - hur de är som personer. Herren Jesus Kristus vill och kan frigöra oss från all slags pessimism och depression.

I bland så är det opartiska/objektiva omständigheter som gör oss mer benägna till att bli deprimerade eller pessimistiska, och det är viktigt att ha dem i åtanke. Det handlar om fysisk trötthet, mental och emotionell överansträngning, svåra omständigheter som vi går

igenom under livet. När det gäller den fysiska och psykiska tröttheten, förutom att tro på Guds sanning, så bör man vidta nödvändiga åtgärder för att få behövlig sömn och respektera Guds regler med tanke på nattvilan och veckovilan (vilodagen).

Vad beträffar de svåra omständigheterna, så har Gud lovat att bygga upp oss genom dem:

Mina kortvariga lidanden väger ju oändligt lätt mot den överväldigande, eviga härlighet de bereder åt mig.

2 Kor. 4:17

Därför kan ni jubla, även om ni just nu en kort tid skulle få utstå prövningar av olika slag, för att det som är äkta i er tro - och detta är långt dyrbarare än det förgängliga guldets, som dock måste prövas i eld - skall ge pris, härlighet och ära när Jesus Kristus uppenbaras. Ni har inte sett honom men älskar honom ändå; ni ser honom ännu inte, men tror på honom och kan jubla i utesäglig, himmelsk glädje då ni nu står nära målet för er tro: era själars räddning.

1 Petr. 1:6-8

Med dessa sanningar som grund har vi lärt oss följande ekvationer:

Svåra omständigheter + Guds sanning = Uppbyggelse
Svåra omständigheter + Satans lögn = Fördärv

Men det förekommer två subjektiva omständigheter som ger upphov till och orsakar pessimism och depression. De är.

- En egoistisk attityd till livet
- Att tänka på sig själv enligt Satans lögn.

Den första faktorn kan övervinnas genom att vi förnekar oss själva, och sätter Kristus i centrum i våra liv och inte lever för oss själva utan för Gud och för vår nästa. Vi lever då för att älska, tjäna och ge av oss själva till andra. Vi bör älska andra såsom oss själva.

Sedan kallade han (Jesus) till sig både lärjungarna och folket och sade: ” Om någon vill gå i mina spår, måste han förneka sig själv och ta sitt kors och följa mig. ”

Mark. 8:34

I allt har jag visat er att ni, genom att arbeta på ett sådant sätt, skall ta er an de svaga med herren Jesu egna ord i minne: ” Det är saligare att ge än att få”.

Apg. 20:35

Ty ingen av oss lever för sin egen skull, och ingen dör för sin egen skull. Om vi lever, lever vi för Herren, och om vi dör, dör vi för Herren. Vare sig vi lever eller dör tillhör vi alltså Herren.

Rom. 14: 7-8

Jesus svarade honom: Du skall älska din Herren, din Gud, med hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela ditt

förstånd. Detta är det största och första budet. Sedan kommer ett av samma slag: Du skall älska din nästa som dig själv.

Matt. 22:37-39

Den andra faktorn kan övervinnas genom att vi förkastar Satans lögner och i stället tror på sanningarna om oss, enligt Guds ord. Detta så att vår förhållande tanke om oss själva, kommer att samstämma med Guds ord och inte med våra egna känslor och sinnesförmågelser.

Lägg därför bort lögnen och tala sanning, var och en till sin nästa, vi är ju varandras lemmar.

Ef. 4:25

Till de judar som trodde på honom sade Jesus: Om ni förblir i mitt ord, är ni verkligen mina lärjungar. Ni skall lära känna sanningen, och sanningen skall göra er fria...

Om nu Sonen befriar er, blir ni verkligen fria...

Ni har djävulen till fader, och ni vill göra vad er fader önskar. Han har varit en mördare från första början, och han står utanför sanningen därför att någon sanning inte finns i honom...

Joh. 8:31-32, 36,44

Den pessimistiske säger:	Den troende säger:
Detta har ingen lösning.	För Gud är inget omöjligt. (Luk. 1:37)
Mitt liv kommer bara att bli sämre	Han, som har börjat ett gott verk i mig, fullbordar det.(Fil.i:6)
Vilken otur, alltid händer det mig!	Tack Herre, för att detta lidande formar din karaktär, i mig!
jag har ingen tur i livet.	Vi är lyckliga, för att Gud har gjort oss till sina barn! (1 Joh.3:1)
Jag är rädd att svårigheterna skall föra mig bort från Herren	Vem kan skilja oss från Kristi kärlek? (Rom.8:35-39)
Allt verkar vara emot mig!	Om Gud är för oss, vem kan vara emot oss? (Rom 8:31)
Dessa motgångar kommer att göra mig illa.	För den som älskar Gud blir allt till det bästa. (Rom 8:28)

VI KAN TRIUMFERA ÖVER PESSIMISMEN

Det kristna svaret på pessimism är inte optimism, som är ett annat subjektivt sinnestillstånd, **utan tron och tilliten till Gud**. Tron är realistisk ur Guds synvinkel. Den har att göra med hur sakerna är i verkligheten, och inte hur de verkar

vara (se Hebr. 11:1; 2 Kor. 4:18). Segern som vinner över världen är vår tro (1 Joh. 5:4-5; Joh. 16:33).

Den kristne kan förankra sin tro på en mycket stark grund, och säga:

- **JAG TROR att Kristus har makt att rädda mig från synden.**
Synden är i sitt innersta väsen egoistisk, egocentrisk. För att bli räddad från pessimismen bör jag bli räddad från min egocentricitet, bli fri från mig själv (Jesaja 61:1-3; Ps. 30:11-12).
- **JAG TROR att Kristus regerar.** Han är härskare över allt som existerar, livets skapare, upprätthållare och fullbordare. Allt är under hans kontroll. (Ps. 97:1; Upp. 19:6; Hebr. 1:2-3, 13; Kol 1:16-17; 1 Krön. 16:31; Apg. 2:32-36).
- a **JAG TROR att Gud älskar mig och att han älskar alla människor.** Den som vet att Gud älskar honom kan inte vara pessimist. Guds kärlek är positiv, och dynamisk. Kärleken fördriver rädslan. (Rom. 8:35-39; Uoh. 4:18).
- **JAG TROR på kraften i Jesu uppståndelse och på hans slutgiltiga triumf.** (Upp. 1:17-18). Hans seger är vår seger. Den rättfärdiges väg blir bättre dag för dag, Herren ger kraft (Ords. 4:18; Fil. 1:6; 4:13).
- **JAG TROR att Gud har en plan och ett syfte för mitt liv och att det leder till det bästa för hans egna** (Rom. 8:28; Matt. 10:29-31). Gud har makt att ändra saker. Varje situation kan förändras, förvandlas och bli tillrättalagd av honom. Ingen situation förblir statisk eller ohjälplig, såvida inte han bestämmer det. Gud svarar på bön. Det har vi sett så många gånger att vi inte har anledning till att inte lita på honom (Ef. 3:20; Rom. 8:26-27; Joh. 14:13-14). Men den människa som står fast vid sina egoistiska avsikter kan inte annat än sluta i den ohyggliga separationen från Gud och från allt det goda,

det blir värre än hennes dunklaste föreställningar.

Efter att ha läst ovanstående fem "Jag tror"-förklaringar, så uttala dem med hög röst.

EN DEL PRAKTISKA RAD

- **Angra dig från all pessimism** och erkänn att du vanäras Gud med den. Den är synd, den stämmer inte överens med det som Gud har uppenbarat genom Jesus och i de Heliga Skrifterna. Jesus sade: "Förneka dig själv". Därför, förkasta all ego-centricitet och bekänn den inför Gud som synd.
- ❖ **Lägg ditt liv under Jesu herravälde.** Gör det som en bekräftelse på ditt viljebeslut, och lita på att han regerar över allt. Disciplinera ditt medvetande och korriger det oavbrutet genom Guds uppenbarade sanning. (1 Petr. 1:13; Rom. 12:2; Ef. 4:23; 5 Mos. 6:5-9).
- ❖ **Lasta, i bön till Gud, av** alla dina bekymmer och de situationer som bedrövar dig (Fil. 4:6-7; Petr. 5:7)
- ❖ **Stå, med fasthet och i Jesu namn, emot** allt sinnelag som präglats av ångest, missmod, depression eller medlidande med dig själv. (Ef. 4:27; Jak. 4:7).
- ❖ **Tacka alltid Gud** för allt. (Ef. 5:20; 1 Tess. 5:18).
- ❖ **Förkunna Guds sanning** i tro och glädje (Ef. 6:15; Rom. 10:9-10).

SAMMANFATTNING

Pessimismen är en egocentrisk inställning som gör människan deprimerad för att hon subjektivt bedömer att omständigheterna skadar henne. Segern uppnås genom att förkasta egoismens synd och tro att Kristus regerar över allt, att han älskar oss och att han, som är segraren, styr allt till det bästa.

Att fundera på och samtala om:

1. Hur påverkar pessimismen en människas sätt att leva?
2. Vilka är orsakerna till en pessimistisk attityd?
3. Hur kan tron och tilliten till Gud hjälpa oss att segra över pessimismen?
4. Vilka åtgärder kan vi vidta för att frigöra oss från pessimismen?

Lektion 8

Laster

Lasten är ett beteende, en vana eller böjelse mot det olämpliga. Det är dragningen till en sak som uppfordrar till att missbruka den. Den skapar mentalt, fysiskt och andligt beroende. Och den för med sig sådant som är skadligt för individens, familjens eller samhällets fysiska och mentala hälsa. Den är ett attentat mot självbehärsknigen. Lasten berövar människan det normala och värdiga bruket av sina förmågor och förstör sålunda Guds avbild i henne. Lasten för med sig förnedring och skam.

EN AV DE VANLIGASTE LASTERNA

- ❖ **Alkoholism** (se Rom. 13:13; Gal. 5:21; 1 Kor. 5:11; 6:10; Ef. 5:18; 1 Tim. 3:3; Titus 1:7; Ords. 23:29-35).

Aposteln Paulus säger i Efesierbrevet 5:18 att ruset innebär lastbarhet. Det förstör människan, familjen och samhället. Det ger upphov till ekonomisk ojämvtikt, gräl, mord, olyckor och öppnar upp för den sensuella synden.

Genom alla tider så har kyrkan levt i en spänning mellan två riktningar, återhållsamhet och avhållsamhet. Generellt sett, så verkar Bibeln föredra en attityd av återhållsamhet, fastän den allvarligt fördömer berusning (1 Kor. 5:11; 6:10; etc.), men den rekommenderar avhållsamhet i bestämda situationer:

- ❖ **För personlig säkerhet:**

Om någon förut har varit beroende av alkohol och liten kvantitet kan väcka lastbarheten igen, så bör han övergå till att vara

helnykterist. Det är också bättre för den som inte äger självbehärskning att inte överhuvudtaget dricka alkohol.

❖ **För att inte väcka anstöt hos någon:**

Som Paulus hänvisar till i Romarbrevet 14:15-21 och 1 Kor. 8:13, så skall man ta hänsyn till olika situationer.

❖ **Till stöd för de svaga syskonen:**

Man kanske själv har behärskning, men om alkoholkonsumtion öppnar dörren för att någon annan, som inte har självbehärskning börjar berusa sig, så är det bättre att i kärlek till denna person avstå helt,

I vilket fall som helst så är konsumtionen av alkohol ohälsosam och har skadlig inverkan på speciellt levern och hjärnan. Dessutom så försvårar den behandlingen av andra sjukdomar. Organismen är inte i stånd att bryta ner alkohol mer än i små mängder och den överdrivna konsumtionen kan orsaka permanenta skador.

> **Frosseri** (se Luk. 21:34; Rom. 13:13; Mos. 21:20; Titus1:12).

Frosseri eller glupskhet är omåttlighet, överdrivet intag av mat, brist på behärskning i ätandet och en abnorm aptit. För de glupska så blir maten ett syfte i sig, i stället för att vara ett näringsintag. Paulus hänvisar till några "vilkas mage är deras Gud" (Fil. 3:19).

Frosseri är ett ganska vanligt ont. Det finns nästan en dyrkan till maten. De flesta av oss äter mer än det vi behöver. Problem med övervikt är ganska vanligt i vårt samhälle.

> **Tobak**

Bibeln talar inte om den lasten, helt enkelt för att tobak inte existerade på den tiden. Men enligt de apostoliska grundreglerna så kan vi påstå att Guds vilja är att ingen röker, på grund av följande argument:

*** Det skadar hälsan.**

Nikotin, som finns i all slags tobak är ett gift som skadar kroppen, Guds skapelse. Seriösa medicinska undersökningar har bevisat att rökning är en av orsakerna till lungcancer. Den orsakar också luftrörskatarr och irriterar hela andnings- systemet. Nikotinet gör att hjärtat slår tio slag mer i minuten.

Vår kropp tillhör Herren och är den Helige Andes tempel (1 Kor. 6:19-20). Den som förstör sin kropp gör uppror mot Guds vilja (1 Kor 3:16-17).

•• Det skadar personligheten och karaktären.

Det försätter viljan i slaveri och är ett angrepp mot självbehärsningen (se Rom. 6:12,16; 7:15-20; 1 Kor. 6:12; 2 Tim. 1:7).

Satan förblindar förståndet, lurar oss och får oss att tro att det handlar om något harmlöst. Många påstår: "För mig är cigarett en vän", när det i verkligheten handlar om en fiende som kommer för att förgöra (se **Joh. 10:10**).

◆ Det för med sig ett ekonomiskt slöseri.

Få rökare konsumerar mindre än ett paket per dag, vilket innebär en ganska stor månadsutgift. Om rökaren bestämde sig för att avstå från cigaretten så skulle många behövande kunna bli hjälpta av den sparade summan. Mina pengar är till Herren, jag är enbart en förvaltare. Jag kan inte slösa pengarna på tobak.

> Droger

Det finns olika slags droger: stimulerande, dämpande eller lugnande, förvirrande, hallucinationsframkallande etc. Även kaffe, té och vissa vanliga drycker innehåller dessa substanser i små mängder. Om man dricker dem i stora portioner så märker man drogeffekten och detta framkallar ett beroende. Det finns många läkemedel som innehåller starka droger (bantningspiller, sömnpiller och piller för att motverka trötthet etc.) Dessa kan bli till en last för de personer som använder dem upprepade gånger. Det finns centralstimulerande medel som morfin, kokain, heroin och

hallucinogener, som LSD och andra substanser, som ger upphov till allvarliga effekter och förändrar nervsystemet.

De vanligaste karaktärsdragen hos dessa starka droger är det fysiska och mentala beroendet som framkallas hos dem som nyttjar dem. Till följd av att de ger upphov till förändringar i nervsystemet, körtelfunktioner och vissa organ i kroppen. Då de också har benägenhet att ta bort hungerkänslan så framkallar de ett dubbelt ont, både undernäring och ett ökande beroende av drogerna (doserna blir större och allt oftare). Eftersom de ger en sensation av tillfälligt välbefinnande, så växer också de psykiska behoven.

Samma argument som vi framhöll för att inte röka, tillämpar vi också i detta fall, men då av ännu viktigare anledning eftersom droger framkallar större och allvarligare skador än rökning.

> Hasardspel om pengar

Det inkluderar lotteri, tips, odds och insatser i olika sporter, som hästkapplöpning etc., roulett, kortspel och vilket annat spel som helst som man satsar pengar i. Resultatet blir ett slöseri av pengar som många gånger orsakar förlusten av

personliga ägodelar och även splittrar familjer, då det orsakar brister och obalans i familjens ekonomi. Det är också orsak till bråk och även självmord.

Vanligtvis härstammar spellusten från begäret av plötsliga och oförtjänta vinster (se 1 Tim. 6:9-10). Guds vilja är att vi arbetar och tjänar ihop våra pengar på ett värdigt sätt (Ef. 4:28; 2 Tess. 3:12).

Hasardspelen har en enorm benägenhet att framkalla ett psykologiskt behov, därför att de ger spänning. Det blir mycket svårt att sluta spela. Om man förlorar så spelar man för att vinna tillbaka det förlorade. Om man vinner så spelar man för att öka sina vinster.

VILKA ATTITYDER GYNNAR LASTERNA?

Dessa faktorer är gemensamma för alla:

/ sysslöshet och brist på en mening med livet (1 Tess. 5:14)

^ ensamhet och tristess

z dåligt sällskap (1 Kor. 15:33)

/ missbruk av medicin

^ falskt hjältedåd (inte vara mindre än någon annan), machism, fåfänga

^ nyfikenhet, som leder till att prova

✓ sökande av känslor och tillfredsställelse

z flykt (dricka för att glömma bekymmer och för att fly verkligheten)

z imiterande - följa strömmen

VI KAN LEVA FRIA FRÅN LASTERNA

Skrifterna lär oss följande viktiga aspekter för att frigöra oss från våra laster:

o **Bli återställda andligt sett och få dopet i den Helige Ande** (2 Kor. 5:17; Luk. 24:49).

o **Tro på och tillkännage sanningen** (Joh. 8:32; Fil. 4:13).

o **Lära känna Guds syfte** med anledning av vårt liv och användningen av vår kropp och hålla oss nära honom (1 Kor. 6:13-20):

*Vår kropp är till för Herren (v. 13).

*Vår kropp är den Helige Andes tempel (v. 19).

* Gud har köpt oss och priset är betalt (v.20).

* Allt var vi gör med våra kroppar bör vara till Guds ära (v.20).

o **Förvärva en djup känsla av ansvar** för vårt liv och våra handlingar (Rom. 6:11-13). Leva efter anden (Rom. 8:2-8; Gal. 5:16-24).

o **Vara en lärjunge. Detta** innebär:

* *självdisciplin*; "utbyte" eller förfining av seder (skapa en god vana i stället för en dålig, och bryta de gamla, dåliga vänskaperna och ta makt över lastbarheten, genom tro).

* *disciplin under översikt av andra*: i bland är det lämpligt att någon, vars vilja är svag bor ett tag med andra för att få stöd och hjälp att återhämta sig.

* *församlingens disciplin*: se 1 Kor. 5:11.

O Be. (Mark. 11:24; Matt. 7:11; 1 Joh. 5:14-15; Matt. 18:18-19).

VIKTIGT: Det finns två hållningar som vi kristna bör inta gentemot de personer som är slavar under laster:

- vara ömsinta, förstående (inte slappa); ömsinhet är kärlek.
- vara orubbliga, med tro och tillit till Guds sanning.

SAMMANFATTNING

Lastbarhet är en skadlig ovana som skapar fysiskt, mentalt och andligt beroende. Alkoholismen, frosseriet, tobaken, drogerna och hasardspelen är de vanligaste i vår omgivning. Sysslolöshet, dåligt sällskap, falskt hjältedåd, nyfikenhet, flykt och ibland också mediciner är faktorer som skapar gynnsammare förutsättningar för dess förvärvande. Den Helige Ande, sanningen, bönen, disciplinen, ansvaret och ärligheten är effektiva medel för att bli fri.

Att fundera över och samtala om:

1. Vilka är de vanligaste lasterna i vårt samhälle?
2. Hur skadar de människan?
3. Vilken inställning eller vana brukar ge plats för en last?
4. På vilket sätt kan vi bli fria från lastbarheter?

Lektion 9

Att löna ont med ont

Vi människor formar ett samhälle, som brukar misslyckas i behandlingen av varandra. Som Jesu lärjungar lär vi oss att vi inte skall synda mot Gud eller mot vår nästa. Vi bör lära oss att inte göra något ont, mot någon, vare sig det är meningen eller inte. Herren lär oss att älska alla och göra gott. Om vi misslyckas, och syndar mot någon, bör vi ångra oss och bekänna vårt felsteg och reparera skadan.

Men vad bör vi göra om någon annan gör något ont mot oss? Hur ska vi reagera om någon behandlar oss orättvist och gör oss någon lättare eller svårare skada? Hur ska vi, som Jesu lärjungar, uppföra oss mot dem som gör oss något ont? Det är ämnet vi ska behandla i det här avsnittet.

VAD BETYDER DET ATT LÖNA ONT MED ONT

Löna inte ont med ont...

Ta inte rätten i egna händer, mina kära, utan låt Guds vrede ha sin gång, ty det står skrivet: Min är hämnden, jag skall utkräva den, säger Herren.

Rom. 12:17,19

Se till att ingen lönar ont med ont. Sträva alltid efter att göra gott, mot varandra och mot alla andra.

1 Tess. 5:15

Löna inte ont med ont eller skymf med skymf, utan tvärtom:

välsigna. Ty ni är själva kallade att få välsignelse.

1 Petr. 3:9

Det onda som andra lönar oss med kan bestå av verbala eller fysiska aggressioner och gester; det kan vara en materialistisk eller moralisk skada, en orättvisa mot våra egendomar, vår integritet, ställning, familj och vår egen person. Vad för ont de än gör mot oss, så befaller Guds ord o att vi skall stå emot/uthärda den som är ond (Matt. 5:38-39); och att inte löna någon med ont.

Att löna ont med ont är den köttsliga människans naturliga reaktion; att hämnas för något ont som någon gjort mot henne. Hämnaden är den rättighet man själv tar sig, för att få ge igen för den skada någon orsakat en. Generellt sett så är det en direkt och spontan reaktion: "Du skriker - då skriker jag; du slår mig - jag slår dig; du förolämpar mig - jag förolämpar dig".

Många gånger, på grund av att humöret har ändrats, så blir det onda vi ger igen större än det vi fick: Någon förolämpade mig, jag blir rasande, jag förolämpar honom/henne och slår honom/henne. Och konflikten blir värre, det vill säga, det skapar en miljö av rivalitet och aggressivitet. Att löna ont med ont är följt av en personlig känsla av rättvisa, för man gör det för att hitta en kompensation: "öga för öga, tand för tand". Det är att vilja göra rättvisa på egen hand, det vill säga, hämnas. Herren förbjuder det: "Min är hämnaden, jag skall utkräva den, säger Herren... ta inte hämnaden i egna händer".

Böjelsen att löna ont med ont är en av de mest dominanta känslorna som finns i en människas hjärta. Denna reaktion visar sig i ett litet barn, en vuxen människa, inom äktenskapet och familjen, mellan biologiska syskon och mellan kamrater. Ibland sker det i vardagliga och banala situationer, andra

gångar i mer allvarliga och känsliga situationer med svårartade följder.

OLIKA SÄTT ATT GE IGEN FÖR ONT SOM VI UTSATTS FÖR

Hur brukar folk reagera när någon gör dem något ont? Vi ska se på några köttsliga och felaktiga attityder, som vi bör förkasta/awisa:

Reaktioner inombords:

/ är långsint och bitter

^z önskar ont för den som gjort en illa

^ talar illa om personen i hemlighet hatar sin angripare

^ gläder sig åt dennes olycka

Direkta och visade aggressioner:

v' förolämpar, skymfar

V skriker, sårar med ord

^z gör spe av personen, föraktar

^ slår fysiskt, sårar

^ gör groteska gester

^ demonstrerar med missnöjt minspel

^ hjälper inte

^ hälsar inte eller pratar inte med personen

^ hämnas

^ sårar den som orsakat skada

^ låter den andre lida

^ stjälar och tar ifrån honom/henne

^ dödar honom/henne

^ gör vilken skada som helst mot personen och hans/- hennes familj, heder, ägodelar och hälsa

Dolda aggressioner

/ talar illa om personen inför andra

^ för skvaller vidare, baktalar

/ startar förtal

Den mest vanliga och vardagliga köttsliga reaktion är att behandla den illa som har behandlat oss illa, förolämpa den som förolämpar

oss och angripa med ord den som angriper oss med ord.

JESUS LÄR OSS ATT VI SKALL LÖNA ONT MED GOTT

Jesus är vår Herre; därför kan vi inte göra som vi själva vill, utan det som Han, genom sina budord, har befallt oss att göra. Han korsfäste vår gamla människa och när han gav oss den Helige Ande så försåg han oss med den nödvändiga kraften för att kunna göra hans vilja. "Allt förmår jag i Honom som ger mig kraft" (Gal. 2:20).

I Matteusevangeliet 5:38-48 och Lukas 6:27-36 så lär Kristus oss att:

- ❖ inte kämpa emot den onde
- ❖ utstå lidande och inte försvara oss
- ❖ älska våra fiender
- ❖ välsigna dem som talar illa om oss
- ❖ göra det goda mot dem som hatar oss
- ❖ be för dem som kränker oss och förtalar oss

I Matt. 6:14-15 och i Mark. 11:25-26 lär vi oss att:

- ❖ förlåta av hela hjärtat, dem som har förolämpat oss

I Ef. 4:32 och Kol. 3:13 lär Paulus oss att:

- ❖ vara välvilliga och barmhärtiga mot andra
- ❖ förlåta som Gud förlåter oss i Kristus ❖ stå ut med varandra

I Romarbrevet 12:17-21 undervisar Paulus oss:

- ❖ att inte löna ont med ont, inte hämnas
- ❖ att sträva efter att hålla fred med alla människor

- ❖ att ge våra fiender att äta och dricka, när de behöver det
- ❖ att övervinna det onda med det goda

11 Petr. 2:21-23 och 3:8-13, lär oss aposteln att följa Jesu exempel och:

- ❖ inte svara dem med förbannelser, som talar illa om oss ❖
inte hota när vi lider orättvisa
- ❖ vara medlidsam, barmhärtig och kamratlig
- ❖ inte löna ont med ont
- ❖ välsigna i stället för att förbanna

Slutligen lär Herren oss i Matt. 6:10-12 att:

- ❖ När vi får uthärda orättvisa så skall vi, i stället för att vara ledsna och tycka synd om oss själva, storligen fröjda och glädja oss, för vår belöning kommer att bli stor.

Den mycket betydande dygden hos en kristen är att löna ont med GOTT. Och detta är bara möjligt när Jesus, den upp- ståndne, bor i honom/henne.

SAMMANFATTNING

Att löna ont med ont är en köttslig reaktion, en känsla av att man gör rättvisa genom att hämnas. Jesus befäller oss att inte löna ont med ont, utan utstå lidande och förlåta den som förolämpar oss och övervinna det onda med det goda. Att löna ont med gott är en egenskap som verkligen ger uttryck för Jesu närvaro hos en lärjunge.

Att fundera över och samtala om:

1. Vad får oss att löna ont med ont?
2. Vilka är en några av de aggressioner, både direkta och indirekta som ådagalägger en tendens att löna ont med

ont?

3. Vad lär oss Jesus beträffande detta?
4. Vad lär oss apostlarna med tanke på denna attityd?

Lektion 10

Orättvisa

Gud har kallat oss att vara lika honom. Det innebär att vara rättvisa som han, ärliga, heliga, rättrådiga och redbara i vårt levnadssätt.

Om ni vet att han är rättfärdig, inser ni också att var och en som lever rättfärdigt är född av honom.

1 Joh. 2:29

Varje bok i skriften är inspirerad av Gud och till nytta när man undervisar, vederlägger, vägleder och fostrar till ett rättfärdigt liv.

2 Tim. 3:16-17

När man tittar på människlighetens tillstånd, så beskriver Paulus det så här i Romarbrevet 1:29: "uppfyllda av all slags orättfärdighet". Fortsättningsvis räknar han upp tjugotvå olika synder och specifika orättvisor som människan brukar begå. Vi bor i ett samhälle "fullproppat" av orättvisa.

På alla nivåer, inom alla områden av människans aktiviteter, i alla länder och i alla relationer, förekommer orättvisa.

Ty Guds vrede uppenbaras från himlen och drabbar all gudlöshet och orätt hos de människor som håller sanningen fången i orättfärdighet.

Rom. 1:18

Eftersom Gud är rättvis, så motsätter han sig all orättvisa med helig vrede. Rättvisan är den makt som ger åt var och en vad denne tillhör, den åstadkommer det rätta beteendet i för-

hållandet till andra. Och orättfärdigheten är motsatsen till detta

beteende.

Att vara orättvis är att inte ge var och en det som den är värd enligt dess rättigheter, till Gud och till vår nästa. Rättvisa är en Guds egenskap och ett krav som han ställer på människan, inom livets alla områden.

Orättvisans främsta rötter är upproriskhet och människohjärtats egoism, med andra ord brist på kärlek till Gud och vår nästa. Den som älskar uppträder med rättvisa.

ALL ORÄTTFÄRDIGHET ÄR SYND OCH ALL SYND ÄR ORÄTTFÄRDIGHET

Varje orätt är en synd... oriktig

1 Joh. 5:17

I Bibelspråket så är "orättfärdig" synonym till "syndare", och "rättfärdig" synonym till "helig" (se 1 Petr. 3:18; 1 Mos. 6:9; Matt. 1:19; 5:45). Egentligen innebär all synd orättvisa. Vi har konstaterat att orättfärdighet innebär att inte ge till var och en det som den är värd enligt sina rättigheter, till Gud och även till sin nästa. Här är det passande att ställa sig dessa två frågor:

Vilka är Guds rättigheter?

Gud är vår skapare, vår ägare, vår högsta auktoritet vår Far och vår Herre. Som sådan, så är vi skyldiga Honom den högsta ärebetygelsen, respekt, fruktan i form av vördnad, total lydnad, absolut självuppgivenhet, tacksamhet, villkorlös kärlek, lovprisning, exklusiv tillbedjan och trohet till tidens slut. Att inte medge Gud hans rättigheter är den största orättfärdigheten och synden.

Vilka är vår nästas rättigheter?

Människan, Guds skapelse, Guds avbild, har genom honom fått rättigheter, som vi alla bör respektera: värdighet, individualitet, frihet, rättvis ersättning för sitt arbete, förvärvning av egendomar som frukt av arbetet, rätt till att leva, att ha god hälsa, att bilda familj, att bli hjälpt i motgångar. Om vi inte erkänner vår nästas rättigheter så är vi orättvisa.

All synd vi begår mot vår nästa är orättvisa. Till exempel:

- > Skvaller, förtal, smädelse, förolämpningar som angriper människans värdighet.
- > Stöld, orättvisa löner, bedrägerier, att inte utföra arbetet. Dessa blir uppenbara orättvisor mot vår nästas egendomar.
- > Äktenskapsbrott, som är ett brott mot vår make/maka till vilken vi har lovat evig trohet.
- > Förbrytelse, kidnappning, utpressning, diktatur som förövar människan dess frihet och värdighet.

Alla våra medmänniskor har rätt att bli behandlade med rättvisa, respekt, kärlek, att bli hörda, att ha religionsfrihet, att bli behandlade som personligheter och som individer.

Lögn, ockerränta, muta, aggression, äktenskapsbrott, bedrägeri, avund, arrogans, mord, ras- och klassdiskriminering, likgiltighet inför den nödlidande är orättvisor. Och all orättvisa är synd mot Gud och mot våra medmänniskor.

ALLA ÄR VI ORÄTTFÄRDIGA

Det står ju skrivet: Ingen finns som är rättfärdig, ingen enda, ingen som förstår, ingen som söker Gud. Alla har vikit av, alla är fördärvade. Ingen finns som gör det goda, ingen enda.

Gud förklarar att "det finns ingen rättfärdig, inte en enda". Vi har alla syndat någon gång. Ja, många gånger. Vi har agerat orättvist mot Gud genom att inte älska honom eller lyda honom av hela vårt hjärta. Och vi har varit orättvisa mot vår nästa genom att behandla honom/henne illa, kritisera denne bakom ryggen, att inte uppfylla våra löften, lura honom/henne, döma honom, stjäla från honom, inte betala tillbaka i rätt tid och genom att förakta honom/henne.

Vår mänskliga natur är egoistisk och som sådan mycket benägen till att orsaka orättvisor. Vi har alla brister inför Gud. Vi står alla "under syndens välde" (Rom. 3:9).

GUDS RÄTTFÄRDIGHET

❖ Gud är rättfärdig, helig och rättvis:

Herre du är rättfärdig, och dina domar är rättvisa.

Ps. 119:137

❖ Guds rättvisa och helighet är hans fundamentala dygder:

Rättfärdighet och rätt är hans trons fäste.

Ps.97:2

Rättvisa är en av Guds moraliska attributer. Han är den ende rättvise, enligt ordets verkliga innebörd. Rättvisan utgör den första manifestationen av Hans helighet.

❖ Gud älskar rättvisa och hatar ondska:

Du älskar rättfärdighet och hatar orättfärdighet..

Ps. 45:8

❖ Han utövar sin makt med rättvisa:

Gud, din tron förblir alltid och evinnerligen. Ditt rikets spira är rättvisans spira.

Ps. 45:7

❖ Han utövar barmhärtighet utan att återkalla sin rättvisa:
Godhet och trofasthet skall där mötas, rättfärdighet och frid kyssas.
Ps. 85:11

❖ Alla dina vägar är rättfärdiga; han verkar alltid i rättfärdighet:
Herren är rättfärdig i alla sina vägar och nådig i alla sina verk.
Ps. 145:17

❖ Alla dina befallningar är rättvisa och hederliga: *Herre du är rättfärdig och dina domar är rättvisa... Dina vittnesbörd är rättfärdiga evinnerligen. Ge mig förstånd, så att jag får leva. Min tunga må sjunga om ditt ord, ty alla dina bud är rättfärdiga.*
Ps. 119:137,144,172

❖ Eftersom Gud är rättvis, så uppenbarar han sin vrede mot all ogudaktighet och orättvisa hos människan:
Ty Guds vrede uppenbaras från himlen och drabbar all gudlöshet och orätt hos de människor som håller sanningen fången i orättfärdighet.

Rom. 1:18

Men hans vrede skall visa sig fullt ut, den dagen Han kommer för att, med sin rättvisa, döma all orättvisa hos människan (se Rom. 2:5-11,16).

GUD HAR UPPENBARAT SIN NÅD, FÖR ATT GÖRA OSS RÄTTFÄRDIGA GENOM JESUS KRISTUS

Ty Guds nåd har blivit synlig som en räddning för alla människor. Den lär oss att säga nej till ett gudlöst liv och denna världens begär och att leva anständigt, rättrådigt och fromt i den tid som nu är.
Tit. 2:11-12

❖ Jesaja profeterade om att Messias skulle etablera rättvisa i nationerna:
Se, över min tjänare... över honom har jag låtit min Ande komma.

Han skall utbreda rätten bland folken Han skall i trofasthet utbreda rätten. Hans kraft skall inte tyna bort eller brytas, intill dess att han har grundat rätten på jorden.

Jes. 42:1-4

Kristus uppenbarade Guds rättvisa och helighet genom sin egen karaktär och sitt eget beteende. Jesus kallades för den Helige och Rättfärdige (Apg. 3:14).

Jesus förmanade människan att söka Guds rike och hans rättfärdighet (Matt. 6:33). Han lärde ut en rättvisa som är större än de skriftlärdas och fariséernas. (Matt. 5:20).

Herren kom för att rädda oss från synden och förvandla oss till rättfärdiga människor. Rättfärdiggörandet har två aspekter:

- 1) Förlåtelse för synder i det förgångna (Rom. 3:23-26); och
- 2) frigörelse från ett syndigt liv (Rom. 6:17-18).

Genom sin död, så utgöt Jesus sitt blod för att ge oss våra synders förlåtelse och han korsfäste vår gamla människa, så att vi inte skulle tjäna synden mer. Och i hans uppståndelse tilldelade han oss sitt liv för att vi ska leva i helighet och rättvisa, som han.

Tack vare vår enhet med Kristus, bör vi betrakta oss som döda från synden och levande för Gud (Rom. 6:11). Genom förnyelsen av vårt förstånd, bör vi ständigt göra oss av med den gamla människan och ikläda oss den nya, som är skapad av Gud i sanningens rättvisa och helighet (Ef. 4:22-24).

Guds barn, som fötts på nytt, praktiserar inte synd och handlar inte orättfärdigt. Aposteln Johannes förklarar: "den som handlar orättfärdigt tillhör inte Gud, ej heller den som inte älskar sin broder" (1 Joh. 3:6-10).

Guds frälsande nåd lär oss att när vi avvisat all ogudaktighet, så

ska vi under den tid som nu är leva anständigt, rättrådigt och fromt (Titus. 2:11-12).

ORÄTTVISOR SOM VI BÖR TILLBAKAVISA:

I familjelivet:

v att vara olydig mot föräldrarna:

Ni bam, lyd era föräldrar för Herrens skull, det är er skyldighet.

Ef. 6:1

/ att inte respektera sina föräldrar:

Visa aktning för din far och din mor; det är det första bud som följs av ett löfte: för att det skall gå dig väl och du skall få leva länge på jorden.

Ef. 6:2-3

Z att behandla hustrun med hårdhet och förtryck:

Ni män, älska era hustrur så som Kristus har älskat kyrkan och utlämnat sig själv för den.

Ef. 5:25

Ni män, älska era hustrur och var inte elaka mot dem.

Kol 3:19

/ att inte ära kvinnans feminism:

Och ni män, låt den kunskap ni har fått prägla ert samliv med hustrun, hon är ju den svagare. Visa henne aktning, ty också hon skall få del av livets gåva. Då skall ingenting stå i vägen för era böner.

1 Petr. 3:7

V att missbruka din auktoritet över barnen genom ilska eller genom att ge dem oberättigade straff:

Och ni fäder, reta inte upp era bam, utan fostra och vägled dem efter Herrens vilja.

Ef. 6:4

V att inte tillgodose familjens behov på grund av lättja eller nonchalans:

Men om någon inte sörjer för sina anhöriga, i synnerhet den egna familjen, har han förnekat tron och är sämre än en som aldrig har trott.

1 Tim. 5:8

V att inte respektera maken och att inte rätta sig efter hans auktoritet:

Ni kvinnor, foga er efter era män som efter Herren. Ty en man är sin hustrus huvud liksom Kristus är kyrkans huvud - han som också är frälsare för denna sin kropp. Och liksom kyrkan underordnar sig Kristus, så skall också kvinnorna i allt underordna sig sina män....

Men dessutom skall var och en av er älska sin hustru som sig själv, och hustrun skall visa respekt för sin man.

Ef. 5:22-24,33

^ att inte utföra uppgifterna i hemmet som det anstår oss, utan överbelasta modern eller någon annan familjemedlem.

^ att inte samarbeta och fullgöra sitt eget ansvar för att betala hemmets utgifter.

^ att vara bekväm och vänta på att bli betjänade i stället för att betjäna:

Men så är det inte hos er. Den som vill vara stor bland er skall vara de andras tjänare, och den som vill vara den förste bland er skall vara de andras slav. Inte heller Människosonen har kommit för att bli tjänad utan för att tjäna och ge sitt liv till lösen för många."

Matt. 20:26-28

^ att förolämpa, skrika, kränka och bråka med någon medlem i familjen:

Gör er av med all elakhet, vrede och häftighet, med skymf- ord och förolämpningar och all annan ondska.

Ef. 4:31

Inom arbetslivet eller affärsverksamheten:

^ Att ha fördröjda och beräknande skulder:

Ge alla vad ni är skyldiga dem, åt var och en det han skall ha: skatt, tullar, respekt, vördnad. Stå inte i skuld till någon, utom i er kärlek till varandra. Ty den som älskar sin medmänniska har uppfyllt lagen.

Rom. 13:7-8

Se också Jak. 5:1-6

V Ge otillräckliga ersättningar:

Ni som är herrar och har slavar, låt dem få vad som är rätt och skäligt. Tänk på att ni också har en herre - i himlen.

Kol. 4:1

Skriften säger ju: Bind inte ihop munnen på oxen som tröskar och : Arbetaren är värd sin lön.

1 Tim. 5:18

Z Att ha falska mått och vikter: att ställa upp osanna förteckningar:

Du skall inte ha två slags vikt i din penningpung, ett större slag och ett mindre, inte heller skall du i ditt hus ha två slags efa-mått, ett större och ett mindre. Full och riktig vikt skall du ha, rätt och riktigt efa-mått skall du också ha, för att du må länge leva i det land som Herren, din Gud, vill ge dig. Ty en styggelse för Herren, din Gud, är var och en som gör så, var och en som gör orätt.

5 Mos. 25:13-16

Se också 3 Mos. 19:35-36; Ords. 20:10

Z Att missbruka eller dra fördel av en pressad situation: Och om din broder råkar i armod och kommer på obestånd hos dig, så skall du ta dig an honom. Som en främling eller en inneboende skall han få leva hos dig. Du skall inte ockra på honom eller ta ränta, ty du skall frukta din Gud, och du skall låta din broder leva hos dig. Du skall inte lämna honom dina pengar på ocker eller lämna honom av dina livsmedel mot ränta.

3 Mos. 25:35-37

z Att ta ut ockerränta:

Herre, vem får bo i din hydda? Vem får vistas på ditt heliga berg? Den som vandrar ostraffligt och gör vad rätt är och talar sanning av hjärtat; den som inte bär förtal på sin tunga, och inte drar vanära över sin nästa; den som aktar den förkastlige

för intet, men ärar dem som fruktar Herren; den som svär sig till skada, men ej bryter sin ed; den som inte driver ocker med sina pengar och inte tar mutor för att fälla den oskyldige. Den som så handlar, han skall inte vackla till evig tid.

Ps. 15:1-5

v Utvinna bedrägliga förtjänster:

"Uselt, uselt", säger köparen, men när han går sin väg, prisar han sitt köp.

Ords. 20:14

Se också 1 :a Tim. 3:3

^ Att ta emot eller ge mutor och bestickningar:

Syndarna i Sion blir förskräckta, bävan griper de gudlösa. "Vem av oss kan härda ut vid en förtärande eld, vem av oss kan bo vid en evig glöd?" Den som vandrar i rättfärdighet och talar vad rätt är, den som föraktar vad som vinns genom orätt och våld, och den som avhåller sina händer från att ta mutor, den som tillstoppar sina öron för att inte höra om blodsgämningar och tillsluter sina ögon för att inte se vad ont är.

Jesaja 33:14-15

✓ Att inte uppfylla sina arbetstimmar eller att inte inbringa den vederbörliga avkastningen: "vara ögontjänare":

Ni slavar, lyd i allt era jordiska herrar, inte som inställsamma ögontjänare, utan ärligt och uppriktigt, i fruktan för Herren.

Kol. 3:22

Var inte inställsamma ögontjänare, utan var Kristi tjänare som helhjärtat gör Guds vilja.

Ef. 6:6

^ Att inte göra ett jobb med vederbörlig kvalitet.

^ Att inte uppfylla det man lovat:

*Herre, vem får bo i din hydda? skada, men
ej bryter sin ed. den som svär sig till*

Ps. 15:1,4

/ Ljuga, luras, överdriva, spekulera.

I de personliga relationerna och det sociala umgänget:

/ Att inte visa respekt för våra medmänniskor.

Vi bör respektera alla: män och kvinnor, barn, ungdomar och vuxna, rika och fattiga, skolade och okunniga. Men vi bör särskilt respektera och ära de äldre och auktoriteterna inom alla områden:

Hedra alla, älska era trosbröder, fnjka Gud och kejsaren.

1 Petr. 2:17

*För ett grått huvud skall du stiga upp, och den gamle skall du ära.
Du skall frukta din Gud. Jag är Herren.*

3 Mos. 19:32

z Att synda moraliskt på olika sätt, mot vår nästa: döda, begå äktenskapsbrott, stjäla, bära falskt vittnesbörd, att ha begär till hans ägodelar, att ha begär till hans hustru:

- *Du skall inte dräpa.*
- *Du skall inte begå äktenskapsbrott.*
- *Du skall inte stjäla.*
- *Du skall inte bära falskt vittnesbörd mot din nästa.*
- *Du skall inte ha begär till din nästas hus. Du skall inte ha begär till din nästas hustru, ej heller till hans tjänare, eller heller hans tjänarinna, ej heller till han oxe eller hans åsna, ej heller till något annat som tillhör din nästa.*

2 Mos. 20:13-17

/ Att tala bakom någons rygg, skvallra, förtala, smutskasta, förolämpa, tala nedsättande om sin nästa:

Du skall inte gå med förtal bland dina släktingar, du skall inte eftertrakta din nästas blod. Jag är Herren. Du skall inte hysa hat till din broder i ditt hjärta, men väl må du tillrättavisa din nästa, så att du inte för hans skull kommer att bära på synd.

3 Mos. 19:16-17

- ✓ Listan skulle kunna bli mycket lång, för det handlar om all synd vi begår mot vår nästa.

I utövandet av auktoriteten:

Vi bör avvisa följande orättfärdigheter inom det området:

/ Att göra åtskillnad på personer:

Mina bröder, gör inte skillnad på människor, ni som tror på vår förhärligade herre Jesus Kristus. Tänk om det i er synagoga kommer in en man med guldringar på fingrarna och vita kläder och samtidigt en fattig man i smutsiga kläder. Om ni då bara har ögon för den finklädde och säger till honom: "Här är en bra plats för dig" men till den fattige: " Ställ dig där borta", eller "Sätt dig på golvet vid mina fötter - gör ni då inte åtskillnad och fäller orätta domar?"

Jak. 2:1-4 Se också Ords.
24:23-25

- ✓ Att vara partisk:

Jag besvär dig inför Gud och inför Kristus Jesu^s och de utvalda änglarna att alltid iakttä detta, utan förtä^{acte} meningar och personliga hänsyn.

¹ Tim. 5:21

- ✓ Att döma efter status:

Ni skall inte göra orätt i domen. Du skall inte ha anseende till den

ringes person, inte heller vara partisk för den mäktige. Du skall döma din nästa rätt.

3 Mos. 19:15,16a

✓ Att döma efter utseendet:

Döm inte efter skenet, utan döm rättvist. Joh. 7:24

✓ Att ha överseende med synden eller dölja den:

Om din broder har gjort dig någon orätt, så gå och ställ honom till svars i enrum. Lyssnar han på dig, har du vunnit tillbaka din broder. Men om han inte vill lyssna, ta då med dig en eller två till, för på två eller tre vittnesmål skall varje sak avgöras. Om han vägrar lyssna på dem, så tala om det för församlingen. Vill han inte lyssna på församlingen heller, betrakta honom då som en hedning eller en tullindrivare. Sannerligen, allt ni binder på jorden skall vara bundet i himlen, och allt ni löser på jorden skall vara löst i himlen.

Matt. 18:15-18

Se också 1 tim. 5:20; Ef. 5:11-12

✓ Att inte disciplinera när det är påkallat:

Nej, vad jag skrev till er var att ni inte får ha något att göra med den som kallas broder men som förfaller till otukt, själviskhet, avgudadyrkan, ovetligt tal, fylleri och utsugning. Ni får inte äta tillsammans med honom. De utomstående är det väl inte min sak att döma? Själva dömer ni ju bara inom er egen krets. Det utomstående skall Gud döma. Gör er av med den som är ond.

1 Kor. 5:11-13

I relationen med de behövande:

Vi lever i ett samhälle där den traditionella socioekonomiska strukturen är orättvis: få har mycket och många har lite. Fast det finns de som har lite för att de själva är nonchalanta eller lata. Så finns det andra som arbetar idogt och ändå inte har det de behöver för att leva värdigt. Det är orättfärdigt inför Gud att några har så stort välstånd och andra en sådan brist. Guds vilja är att den som har delar med sig till den som inte har. Vi ska inte vänta på rättvisa lagar, för att agera. Rörda av kärlek, bör vi ge rättvisa åt den som är inom vårt räckhåll:

Han svarade (Jesus): "Den som har två skjortor skall dela med sig åt den som ingen har, och den som har bröd skall göra på samma sätt. "

Luk. 3:11

Meningen är ju inte att andra skall få det bättre och ni få det svårt. Nej, det är en fråga om jämvikt; nu skall ert överflöd avhjälpa deras brist, för att en annan gång deras överflöd skall avhjälpa er brist. Så blir det jämvikt, som det står skrivet: Han med mycket fick inte för mycket, han med litet fick inte för litet.

2 Kor. 8:13-15

Se också 2 Kor. 9:8-9; Jak. 2:15-16;

1 Joh. 3:16-18; Ef. 4:28

Samtidigt bör vi som kristna, i den mån vi har möjlighet och inflytande till det, tala för en rättvis fördelning av rikedomarna som finns i den nation vi lever i. Arbetaren är värd sin lön och alla människor har rätt att, genom frukten av sin ansträngning, leva värdigt.

VAD BÖR VI GÖRA NÄR VI LIDER AV ORÄTTVISOR

Vårt ansvar är att vara rättvisa, att inte kräva att man är rättvis mot oss (Ps. 15; Ps. 106:3; Mika 6:8). Vi bör, med tålmod, utstå de orättvisor som onda människor begår mot oss och vi skall förlåta dem som förolämpar oss (Matt. 5:39-44; Matt. 7:12; Rom. 12:19; 1 Kor.

6:4-7; Jak. 1:20; 1 Petr. 2:19).

Det verkar som om en del uppfattat evangeliet tvärtom: i stället för att älska, kräver de kärlek; i stället för att ge, vill de få; de betjänar inte, men vill bli betjänade; i stället för att vara rättvisa så kräver de att man är rättvis mot dem.

SAMMANFATTNING

Orättvisa är att inte ge till var och en vad som tillhör denne enligt hans/hennes rättigheter. Vi är alla orättfärdiga på grund av den naturliga människans egoism. Gud, den ende rättvise, uppenbarar sin vrede mot människans orättfärdighet. Hans avsikt är att göra oss rättfärdiga genom Kristus. Eftersom det är vårt mål att bli lika Jesus, så bör vi vara rättvisa i våra familjeförhållanden, på våra arbetsplatser, i våra personliga relationer, i utövandet av auktoritet och i hjälpen av de behövande. Vårt ansvar är vara rättvisa och vi skall inte begära att andra skall vara rättvisa mot oss.

Att fundera över och samtal om:

1. Vilken attityd har Gud gentemot orättvisans manifestationer? Vilken attityd bör vi ha?
2. Vilka är de vanligaste yttringarna av orättvisa i vårt samhälle?
3. Hur befriar Gud oss från orättfärdigheten?
4. Hur bör vi reagera när vi lider av orättvisor?

Denna samling av bibelstudier
har blivit mycket använd till att forma nya lärjungar.
Den har framställts av en grupp pastorer
som sett behovet av ett material,
troget Den Heliga Skrift.

Bibelstudierna har, speciellt i små,
informella grupper,
visat sig vara ett lämpligt redskap
för att åskådliggöra
den kristne lärjungens första steg.

Denna andra del i serien,
lotsar lärjungen genom en studie om
sitt nya liv i Jesus.
Den pekar på några problemområden
som en Kristi lärjunge ställs inför
och som leder till de speciella steg som måste tas,
i tro och lydnad,
för att övervinna svårigheterna.

Här kan läsaren hitta lektioner,
väl förankrade i Bibeln
över teman som,
det gamla och nya sättet att leva,
den sexuella orenheten, pessimismen, drogerna,
ockultismen, orättfärdigheten m fl.
Allt presenteras på ett lättfattligt språk och med en
logisk och tydlig framställning.